

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2014.

JANVĀRIS / FEBRUĀRIS

Nr. 1 (665)

Foto: Einārs Kalvāns

2014. gada sagaidītāji Losandželosas latviešu namā

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

12. janvārī plkst. 12.30 vanadžu eglītes sarīkojums

18., 19., 25. un 26. janvārī Skandināvijas un Baltijas filmu festivāls
Writhers Guild Theater (135 S. Doheny Drive, Beverly Hills, CA)

9. februārī plkst. 12.30 Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums latviešu skolā

16. februārī no plkst. 10.00 līdz 12.30 *Latvian American Shipping Line*
pārstāve pieņems saiņus sūtīšanai uz Latviju

1. un 2. martā plkst. 10.00 novusa turnīrs latviešu namā

Dienvidkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS
ir Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums
Biedrības adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039
Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai
6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606
Tāl./tālrakstis: 818-980-4748; e-pasts: laiks@juno.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā, ģimenei – \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tāl. 805-382-2925

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

IB metiens – 340 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim
1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026
tāl.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

Jaunā gadā Latvijā jauna nauda!

Ak nauda! Dažkārt šķiet – tās nav, kad tā ir. Un otrādi. (Austrumu gudrība)

Ja tev ir daudz naudas – nepriecājies, ja maz – nebēdājies. (Ēzops)

Pār nauda jāvalda, nevis tai jākalpo. (Seneka)

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis
631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505
Tāl.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietniece:
Sandra Gulbe-Puķēna; tālr.: 310-945-6632;
e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekli:

Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere), Astra Moora (sekretāre), Jānis Daugavietis, Valdis Ķeris, Nora Mičule, Valdis Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Dziesma Tetere, Vilis Zaķis, Aija Zeltiņa-Kalniņa (Losandželosas latviešu skolas pārstāve)

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

Revīzijas komisija:

Kārlis Millers, Tāļvaldis Paegle, Jānis Ripa

Laimīgu 2014 gadu!

fotograafe.com
949-380-1884

Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības 50 gadu jubileja

Pēc Otrā pasaules kara Latviešu leģiona kaŗavīri 1945. gada 28. decembrī gūstekņu nometnē Zēdelgemā, Beļģijā, dibināja Daugavas Vanagu organizāciju ar mērķi apvienot latviešus tautas kopības saglabāšanai; kopt un saglabāt varoņgaru, nacionālo vienību un morālo stāju; atbalstītu latviešus, palīdzētu kaŗa invalīdiem, bāreņiem un atraitnēm; stiprināt ticību Latvijas valstij, cilvēktiesībām un brīvībai; stiprināt pārliecību, ka mūsu tēvzeme ir Latvija; cīnīties par tās neatkarību; sadarboties ar cittautiešiem un starptautiskām organizācijām.

DV organizācijas biedri pamazām izceļoja uz citām valstīm un savās mītnes zemēs dibināja DV apvienības.

Dienvidkalifornijas DV apvienība dibināta 1963. gada 18. augustā, dibinātāji bija: Pauls Pļavnieks, Volde-mārs Upenieks, Edvīns Leimanis, Arvīds Spēlmanis, Voldemārs Spēlmanis, Olga Upeniece, Jānis Vitenbergs, Reinholds Daņilovs, Edīte Daņilova, Vilma Leimane, Zenta Lejiņa, Lija Baltiņa, Mirdza Bērziņa-Lasmane, Antonija Klinsone, Džordžs Vitenbergs, Valdis Grīnvalds, Marta Grīnvalde, Eižēnija Vitenberga, Marta Grīnvalde, Tāļivaldis Kārklīšs, Irma Brakšķe, Ādolfs Ābele, Pauls Kurcbaums.

Apvienības priekšnieki bijuši Pauls Pļavnieks, Edvīns Leimanis, Aivars Jerumanis, patlaban – Teodors Lilienšteins. Vanadžu kopas priekšnieces – Eižēnija Vitenberga, Vilma Leimane, Alma Liepiņa, Meta Dlugosa (Dlugosz), patlaban – Inguna Galviņa.

DK DV apvienības 50 gadu jubilejas sarīkojums notika 2013. gada 10. novembrī Losandželosas latviešu namā.

Pēc Aivara Jerumaņa vadītā svētbrīža, ASV un Latvijas himnas, DV apvienības priekšnieka T. Lilienšteina uzrunas, apsveikumiem, runu teica no Latvijas atbraukušais atvaļinātais flotiles admirālis, Daugavas Vanagu priekšnieks un DV Centrālās valdes priekšsēdis Andrejs Mežmalis.

Viņš apsveica visus DV apvienības 50. gadadienā, Lāčplēšu dienā un Latvijas neatkarības 95. gadadienā, piebilstot, ka sirsnīgus sveicienus sūta Latvijas DV valdes locekļi un priekšsēdis, atvaļinātais brigādes ģenerālis Juris Vectirāns.

A. Mežmalis pastāstīja, ka pirms 50 gadiem beidzis ASV Flotes akadēmiju (U.S. Naval Academy) Anapolē un iesāka militāro dienestu uz desantkuģa *USS Alamo*, kuŗa mājvieta bija militārā flotes baze Sandiego; no turienes ar šo kuŗakuģi viņš devies misijas braucienos uz Tālajiem Austrumiem.

A. Mežmalis pieminēja sīvās cīņas par svešai varai pakļauto Latviju un cīnītāju spēcīgo ticību, jo viņiem izdevās uzvarēt gan *melno bruņinieku*, gan *sarkano pū-*

ķi. Nedēļu pēc Pirmā pasaules kaŗa, 18. novembrī, Latvijā tika pasludināta neatkarība, bet tās pretinieki 1918. gada 30. novembrī iebruka Latvijā, un līdz 1920. gada sākumam Latvija piedzīvoja pirmo padomju okupāciju. Tai laikā latviešu kaŗavīri cīnījās pret vācu ģenerāļa fon der Golca un Bermonta kaŗavīriem. Latvieši un igauņi Cēsu kaujās 1919. gada 22. jūnijā sakāva fon der Golcu, un kopš tā laika 22. jūnijs ir Varoņu piemiņas diena, ko katru gadu Cēsis latvieši svin kopā arī igauņiem. Fon der Golcs un Bermonts cerēja, ka Baltijā izdosies ieviest

Sarīkojuma programmas vāks

vācu virskundzību. Bermonts, īstajā vārdā Pāvels Rafaļovičs Avalovs, bijušās cariskās Krievijas armijas virsnieks, piesolīja saviem vācu un krievu baltgvardu kaņavīriem latviešu zemi par brīvu. Cīņā par Rīgu Bermonts tika sakauts 1919. gada 11. novembrī; tagad tā ir Lāčplēšu diena.

Otrā pasaules karā krita apmēram 80 000 latviešu kaņavīru, leģionāru, arī viņus var dēvēt par lāčplēšiem. Korejā un Vietnamā, cīnoties pret komunistu spēkiem, krita jauni latviešu puīši, kaut arī citu valstu uniformās; pēdējos gados, atjaunotās Latvijas neatkarības laikā, krituši septiņi Latvijas Nacionālo bruņoto spēku kaņavīri.

A. Mežmalis aicināja visus kritušos latviešu kaņavīrus godināt ar klusuma brīdi.

A. Mežmalis uzsvēra, ka Daugavas Vanagu ideja un mērķi bija labi pārdomāti un svarīgi vēl tagad. Daugavas Vanagu organizācija pulcē DV biedrus un tautu, stiprinot pārliecību, ka mūsu tēvzemei jābūt nacionālai un neatkarīgai valstij. Nesenie notikumi Latvijā liecina, ka cīņa par Latviju nav galā, mums jābūt modriem un vienotiem mūsu mērķos, domās un darbos!

2012. gada 18. februārī notika referendums par krievu valodu kā otru valsts valodu. A. Mežmalis pateicās visiem, kuŗi atbalstīja projektu „Par latviešu valodu”, kuŗš pats piedalījies. Kampanā latviešu valodas aizstāvībai iesaistījās visas DV nodaļas Latvijā un citas organizācijas, arī studentu korporācijas – tika izplatītas skrejlapas, laikrakstos ievietoti sludinājumi, notika radio un televīzijas raidījumi un intervijas. Galarezultāts bija vairāk nekā apmierinošs!

Diemžēl Latvijas pretinieki kaļ jaunus plānus, lai kaitētu, grautu un skaldītu mūsu tautas vienotību un apdraudētu mūsu nākotni. Maskavā 2012. gada janvārī notika

Krievijass Federācijas financēta starptautiska konference, kuŗā piedalījās pārstāvji no 35 valstīm, arī no Latvijas, piemēram, Saeimas deputāts Nikolajs Kabanovs no „Saskaņas centra”, un runāja nepatiesības, apvainojot leģionārus, DV organizāciju – par žīdiem atņemto naudu esot iegādāti Daugavas Vanagu īpašumi ārzemēs. Saeimas deputāte, „Saskaņas centra” pārstāve Irina Cvetkova 2012. gada 28. septembrī publiski apgalvoja, ka Daugavas Vanagi ir nacistiskā režīma atbalstītāji un sekotāji, viņi turpinot Trešā reicha idejas.

Ir izplatītas skrejlapas, kuŗās skubināts Rīgu sadalīt divās daļās – latviešu un krievu, un krievu pilsētu izveidot par lielāko Baltijā; ieteikts Latgali atdalīt no Latvijas un pievienot Krievijai, līdzīgi kā Abreni. Šie draudi ir reāli. „Tātad mūsu darbs nav galā un DV mērķi vēl aizvien svarīgi tāpat kā padomju okupācijas gados,” teica A. Mežmalis

DV Centrālās valdes sēdē Bērzainē, Vācijā, 2012. gada 28. un 29. maijā DV CV prezidijs tika aicināts aktīvi piedalīties cīņā pret Latvijas valsts drošības apdraudējumiem un latviešu tautas goda un cieņas aizskaršanu un kaitīgu referendumu atzīšanu, piemēram, nulles varianta pieņemšanu, piešķirot Latvijas pavalstniecību.

A. Mežmalis aicināja DV CV valdi pieprasīt Saeimas deputātes Irinas Cvetkovas atvainošanas par DV organizācijas goda un cieņas aizskaršanu, jo viņa pārkāpusi Saeimas deputātu Ētikas kodeksu un neievēroja Saeimas deputātes zvērestu. Viņaprāt, DV Latvijā (DVL) jāiesūdz Irina Cvetkova tiesā par goda un cieņas aizskaršanu un jāpieprasa atlīdzība, tāpēc DV CV pārstāvībai Latvijā jāatveļ konts ziedojumiem tiesas izdevumiem. A. Mežmalis lūdza visus iespēju robežās ziedot. DV CV prezidija locekļi jau tikušies ar advokātu. Šādi un līdzīgi uzbrukumi mūsu tautai, Latvijai un DV organizācijai tiek koordinēti no Maskavas. Skaidri redzams, ka notiek uzbrukumi Latvijas nacionālām interesēm, nacionālām politiskām partijām un sabiedriskām organizācijām, tostarp DV. Varētu pat teikt, ka tiek izvērsts psiholoģisks kaŗš pret Latviju un pārējām Baltijas valstīm. NATO doktrīnā teikts, ka labākais ierocis pret psiholoģisko kaŗadarbību ir patiesa informācija. Jau vairākus gadus tiek rīkoti informātīvi semināri ārzemju diplomātiem Rīgā par Latvijas neseno vēsturi, padomju okupāciju, latviešu tautas

ciešanām un lielajiem zaudējumiem. Kāds ārzemju vēstnieks pēc viena šāda semināra pastāstījis, ka Krievijas Federācijas vēstnieks Latvijā mudinājis citus vēstniekus semināru ignorēt, bet vēstnieku reakcija bija tieši pretēja.

A. Mežmalis atzinīgi novērtēja „Tēvzemes Daugavas Vanagu” pievienošanos biedrībai „Daugavas Vanagi Latvijā”, tādējādi stiprinot DV organizācijas spēku.

Pozitīvi, ka Saeimā beidzot pieņemts likums par dubltpavalstniecību, un Latvijas agrākie pavalstnieki, ārzemju latvieši, viņu pēcteči Rietumeiropā un citās valstīs var pieprasīt Latvijas pavalstniecību, kļūstot arī par Eiropas Savienības pavalstniekiem un iegūstot tiesības izglītoties Eiropā, brīvi ceļot, kā arī piedalīties Saeimas un Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

Jau sen laiks Latviešu leģiona kaŗavīrus atzīt par brīvības cīnītājiem. Daudzi latviešu leģionāri mira spaidu darbos Sibīrijā, bet tie, kuŗiem izdevās mokas pārciest un atgriezties Latvijā, piedzīvoja represijas, viņi nedrīkstēja dzīvot savās agrākajās mājās, viņiem bija grūti dabūt darbu, liegts iegūt augstāko izglītību, regulāri bija jāreģistrējās čekā, diskriminēja arī viņu ģimenes locekļus.

Daugavas Vanagi un atsevišķas personas atbalsta apmēram 500 leģionāru, sagādājot medikamentus un piešķirot katram gadā 100 latu, lai viņi varētu nopirkt malku un citu dzīvei nepieciešamo. Jaunākajam leģionāram patlaban ir 87 gadi, vecākajam vairāk nekā 100 gadu. 2013. gadā miruši 57 leģionāri, un Saeimā jāpieņem lēmums, ka šie latviešu kaŗavīri bija brīvības cīnītāji.

A. Mežmalis lūdza abonēt leģionāriem DV Mēnešrakstu un laikrakstu „Brīvā Latvija” vai nosūtīt ziedojumu

mu DV CV pārstāvībai Rīgā ar īpašu norādījumu, iepriecinot kaŗavīrus Ziemsvētkos.

A. Mežmalis pateicās par uzņemšanu un viesmīlību – vanadžu vadītājai Ingunai Galviņai par sagaidīšanu lidostā un Losandželosas ievērojamāko vietu parādīšanu, Norai Mičulei par naktsmājām un Dienvidkalifornijas DV apvienības priekšsēdim Teodoram Lilienšteinam par ielūgumu.

A. Mežmalis atgādināja, ka mums jābūt modriem cīņā par mūsu tēvzemi un tautu un citēja Andreja Eglīša 1940. gada jūnijā tapušās dzejoļa rindas:

Liec zobenu zem galvas

Un dziļi neiemiedz,

Tavs gods un tēvu zeme

Tev acis aizvērt liedz.

Beigās viņš novēlēja Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienībai ilgu mūžu DV organizācijas, Latvijas un mūsu tautas labā.

Kafijas galdu klāja vanadzēs un gardu cienastu bija sagatavojušas lietuviešu saimnieces.

Jubilejas koncertu ievadīja talantīgā pianiste Līga Ceriņa, nospēlējot divus savus skaņdarbus – „Mīklas mutuļi”, kam šis bija pirmatskaņojums, un miniatūru „Vēl nedaudz krāsu”. Pēc tam ar savu brašo uznāciena dziesmu „Kad ar uzvaru” Imanta Saksas apdarē iesoļoja Losandželosas latviešu vīru koŗa „Uzdziedāsim, brāļi!” dalībnieki un nodziedāja vēl piecas pašu koristu un klausītāju iemīļotas dziesmas diriģentes Lauras Rokpelnes Mičules vadībā – Džona Innes (John Innes) „Ķetzemanes dārzs”, kaŗavīru dziesmu „Augstienē pie Madonas”, Jāņa Norviļa „Klip klap”, „Sakarnieku dziesmu” Ausekļa Pērkona apdarē un „19. divīzijas dziesmu” Imanta Saksas apdarē.

Andrejam Mežmalim puķes pasniedza Katrīna Sonveina

Foto: Aivars Jerumanis

Daļa programmas dalībnieku, no kreisās: Eriks Jerumanis, Kārlis Millers, pianiste Līga Ceriņa, Pēteris Staško, diriģente Laura Rokpelne Mičule, Matīss Kārklīņš, Valdis Ŷeris

Klavierpavadījumu „Daugavas Vanagu” dziesmai un himnām spēlēja Nora Mičule.

Gaumīgo jubilejas sarīkojuma programmu darināja Teodors Liliensšteins.

Pēc koncerta neviens nesteidzās uz mājām. Paulam Berkoldam spēlējot akordeonu, sākās kopēja dziedāšana. Skanēja gan „Zilais lakatiņš”, gan „Div’ dūjiņas gaisā skrēja” un vēl daudzas citas iemīļotas dziesmas. Sirsnīga vakarēšana turpinājās līdz vēlai pēcpusdienai.

Paskaidrojums

Rakstam par Losandželosas latviešu nama 40 gadu jubilejas svinībām 2013. gada decembra biļetena numurā nepieciešami daži paskaidrojumi, jo daži teikumi atšķiras no manis teiktā, kā arī no sarīkojumā pieminētā notikuma 1984. gadā.

Pirmkārt, A. Jerumanis nestrādāja pagrabā, bet gan nagloja smagu plati pie kāpņu telpas griestiem. Viņš nenokrita no kāpnēm, bet kopā ar tām, lūstot dēļiem, uz kuņģiem pārnēsāmās kāpnes bija novietotas. (Dēļi bija uzlikti uz mūriem, kas ietver pagrabu kāpņu telpu.) Šis gadījums nebija kōmisks, un to var itin labi saprast, ja paver kāpņu telpas durvis, palūkojas uz griestiem un tad lejā uz zemāko pakāpienu, kas bija kritiena galapunkts.

Kārlis Kalējs

Labojumi

Rakstā par latviešu nama jubilejas svinībām 2013. g. decembra biļetena 4. lpp. otrās slejas trešā rindā no apakšas drukas velniņš sagrozījis arhitekta Staņislava **Borbala** vārdu, pārveidojot par Brobalu.

Rakstā „Mēs esam lepmi, skaisti, stipri!” 18. lpp. pirmās slejas otrā rindkopā jābūt: „Latvijas valsts dibināšanas atceres svinības ar īsu uzrunu ievadīja Dienvidkalifornijas (nevis Losandželosas) latviešu biedrības valdes priekšsēdis Ivars Mičulis un Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības (nevis Dienvidkalifornijas latviešu apvienības) priekšnieks Teodors Liliensšteins.

17. lpp. pieminētā jaundzimušās Emmas Olgas vecvecmāmiņa ir Jordisa Elfa **Teriņa** (nevis Ķere) viņas meita ir Iveta Teriņa Ķere Mīde (Meade).

Ziedojumi

Mārtiņš Leikarts skolas eglītes sarīkojumā pasniedza \$250 ziedojuma čeku latviešu nama pārvaldes sekretārei Sandrai Gulbei-Puķēnai un \$200 čeku skolas pārstāvei Aijai Zeltiņai Kalniņai.

DK latviešu biedrības ziņas

DK Latviešu biedrības valdes locekļu sēdes notikušas 2013. gada 9. oktobrī, 13. novembrī un 11. decembrī.

Oktobra sēdē nolēma, ka jauniešiem, kuņģiem piešķirtas biedrības stipendijas, pēc mācībām vasaras vidusskolās jāuzraksta par piedzīvoto. Stipendijas piešķirā Rikijam Teterim, Lārai Tolcai, Elzai Brecko, Kaijai Staško, Dāvim Berkoldam, Lailai, Aijai un Dainai Reimanēm, līdz šim par piedzīvoto Kursā un Gaņzerā dalījās Lāra Tolka, Elsa Brecko un Rikijs Teteris.

Valdis Pavlovskis izsūtījis neskaitāmas vēstules, lai ASV Kongress, godinot komūnisma un nacisma upurus, ar rezolūciju 23. augustu pasludina par Melnās lentes dienu (Black Ribbon Day). Zaudēti vairāki *Baltic Caucus* locekļi, iestājušies divi jauni, vēl divi vajadzīgi, lai būtu tikpat daudz, cik līdz šim.

Valdes locekļi nolēma bērnu vecākus lūgt palīgā pagrabā sakrājušās grāmatas novietot un sakārtot klases telpā līdzās bibliotēkai.

Valmieras teātra izrādē „Bezkaunīgie veči” 29. septembrī biļetes iegādājās 132 skatītāji, ieņēmums \$3165; pēc visu izdevumu nokārtošanas, biedrības ienākums bija \$890. Par izrādi ir labas atsauksmes, apmierināti arī aktieri un režisori, viņiem bija iespēja atpūsties, apskatīt Losandželosas ievērojamākās vietas, apmeklēt *Studio City*. Labi izdevās kopīgās jubileju svinības ar cienastu.

Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā dr. Juris Buņķis lūdzis atbalstīt Skandināvijas un Baltijas filmu festivālu, kas notiks janvārī. Tā izmaksas ir 6000 dolaru, tātad katrai baltiešu kopienai jāsadziedo 2000 dolaru. Valde nolēma ziedot 1000 dolaru, DV apvienība apsoliņusi ziedot tikpat.

Tālvāldis Paegle tīmeklī ievietojis DK DV apvienības 50 gadu jubilejas svinību fotografijas, par kuņģam lie-la interese ir Latvijā.

Folkloras ansambļa trio „Šmite, Kārkle, Cinkuss” koncertā 13. oktobrī par ieejas biļeti samaksāja 51 klausītājs. Ieņemts \$1320, izdots \$1880.

Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojumā 17. oktobrī 77 apmeklētāji ziedoja lūgto 10 dolaru dalības maksu.

DK LB un DV apvienība namam uzdāvināja jaunus, piemērota lieluma Latvijas un ASV karogus.

Kasieres pārskats liecina, ka septembrī ienākumi bija \$3952; izdevumi – \$2642. Salīdzinot ienākumus un izdevumus kopš gada sākuma, biedrības budžets ir pār-sniegts. Gan oktobrī, gan novembrī izdevumi pārsniegu-ši ienākumus: 1. oktobrī bija \$4270 iztrūkums, 1. no-vembrī – \$6420.

Piešķirtas Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas fonda balvas

Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas fonds katru gadu piešķir balvu pārmaiņus literātūrā un mākslā kultūras darbiniekiem, kuŗi dzīvo ārpus Latvijas un ar saviem darbiem rosina un bagātina latviešu mūsdienu mākslu un literātūru.

Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas fonda balva (\$20 000) 2013. gadā piešķirta vēsturniekam profesoram **Andrejam Plakanam**; Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas fonda atzinības balva (\$10 000) 2013. gadā piešķirta žurnālistam **Frankam Gordonam**.

Prof. Andrejs Plakans Harvarda universitātē ieguva doktora gradu, 1975. gadā kļuva par mācītbspēku Aiovas (Iowa) universitātē. A. Plakana darbu atzinīgi novērtējušas ASV akadēmiskās organizācijas, tostarp *National Endowment for the Humanities*, *The Fulbright Fellowship* un *The Woodrow Wilson International Center*.

Prof. A. Plakans 2013. gaadā saņēma PBLA Kultūras fonda goda diplomu. A. Plakans sarakstījis vairākas grāmatas: *The Latvians: A Short History* (1995), *Historical Dictionary of Latvia* (1997), *A Concise History of the Baltic States* (2011).

Ziedojumi Zolitūdes traģēdijā Bojāgājušajiem un cietušajiem

Ikvienam satrauca ziņa par nelaiemes gadījumu Rīgā – 2013. gada 21. novembrī, sabrūkot tirdzniecības centram *Maxima Zolitūdē*, dzīvību zaudēja 54 cilvēki, vairāki desmiti guva smagus ievainojumus. Tīmeklī bija iespēja ziedot cietušajiem, un aicinājumam tūlīt atsaucās vairāki šejienes latvieši. Pegija Kalniņa Taube un Pegita Meiere ziedoja \$100, Ingus Strikaitis – 100 latu, Agris Priede – \$50, Jānis Daugavietis – \$500. DK Latviešu biedrība nosūtīja 1490 dolaru (750 latu).

Līdz 18. decembrim cietušajiem un bojāgājušo tuviniekiem saziēdota 936 858 lati. „Ziedot.lv” pārstāvji ziņo, ka 486 000 latu paredzēti vienreizēju pabalstu izmaksai cietušajiem un bojāgājušo tuviniekiem, 230 000 latu atvēlēti 23 bērniem, kuŗi palikuši bez viena vai abiem vecākiem, katram izveidojot pilngadības depozitu bankā 10 000 latu apmērā. Pabalsts 4500 latu garantēts 41 cietušajam – tiem, kuŗus 21. novembrī ievietoja slimnīcā. Atskaite atrodama vietnē: www.ziedot.lv

Žurnālists Franks Gordons publicējis rakstus latviešu un cittautu laikrakstos. Ar segvārdu Alberts Sābris viņš sarakstījis grāmatu „Lokanums un spīts” (Nekrievu likteņgaitas mūsdienu Maskavijā), izdota apgādā Grāmatu Draugs Ņujorkā (1974); ar īsto vārdu Rīgā izdota 2010. gadā.

F. Gordons latviešu valodā tulkojis A. Solžeņicina ievērojamo grāmatu „Gulaga arhipelags”, tā divos sējumos izdota 1974./75. g. apgādā Grāmatu Draugs. Rakstu krājums „Dienas un nedienas” izdots apgādā Memento, Stokholmā 1988. gadā, Rīgā – 1993. gadā.

Romāns „Mijkrēslis mikrorajonā” 1980. g. turpinājums publicēts laikrakstā „Laiks”. *Latvians and Jews Between Germany and Russia* (1990 un 2001), „Latvieši un žīdi – spēles starp Vāciju un Krieviju” (1994. g. un 2001. g.).

Franks Gordons atzīst, ka viņa dzimtene ir Latvija un tēvu zeme – Izraēla. Franks Gordons 1998. gadā apbalvots ar IV šķiras Triju Zvaigžņu ordeni.

Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņa fondu pārzina Gvido Augusts, Daira Cilne un Kazimirs Laurs.

Jauni DK LB biedri

Dienvīdkalifornijas latviešu biedrībā, samaksājot gada biedru naudu, iestājušies: **Inese Edvarda (Edward), Jānis Ozolītis un Antra Radziņa.**

Ziedojumi DK latviešu biedrībai

Līdz ar 2014. gada biedru maksu ziedojuši: Džons (John) Kļaviņš (\$10); Astrīda Čalesa (Chiales) (\$10); Jānis Ozolītis un Antra Radziņa (\$10); Inese Edvarda (\$300), Edīte Brauķe (\$20); Astra Moora (\$55 šī biļetena vidējo lappušu krāsām), Biruta Šulca (\$40).

Jauna satikšanās vieta

LATVIEŠIEM Amerikā

WWW.LATVIANUSA.COM

Ziemsvētku eglītes sarīkojums Losandželas latviešu skolā

Decembris liekas gada visīsākais mēnesis, jo kopš tā sākuma visi gaida Ziemsvētkus, kuņģi nāk aulekšiem.

Ziemas saugriežus ar lielu nepacietību gaida visi, jo pēc tiem katra diena par vistas naga platumu kļūst gaŗāka. Losandželas latviešu skolas saime aicināja uz svinībām 15. decembrī. Āra temperatūra todien bija 80 grādu pēc Fārenheita, un grūti iedomāties, ka citur ir sals, ledus, auksts un snieg – pat Jeruzalemē. Latviešu nama zālē sniegpārslīņas varējām vienīgi iztēloties, vērojot lēkājās gaismiņas.

Uz skatuves nostājušies skolēni likās mazliet nobijušies, dziedot „Balta, balta ziema nāca”, bet vēlāk, kad ieradās budēļi, atraisījās, iesaistoties rotaļās un dejās. Budēļi bija tautasdeju kopas „Pērkonītis” dalībnieki, viņu vidū vairāki „čigāni” un „čigānietes”, un visi kopā trīs reizes vilka zālei apkārt blūķi, lai „nāk laimīte”.

Saimniece Ilze Nagaine un saimnieks Aleksis Burvīkovs visus laipni sagaidīja, vadīja rotaļas, dejas, kopējās dziesmas.

Skolas audzēkņu vecāki kā vienmēr bija sagādājuši karalisku latviešu ēdienu cienastu – uz glīti klātā galda pie skatuves atradās pīrā-

Dzied (no kreisās) Andra Berkolda, Ieva Liepniece, Annija Tetere, Māra Zommere

Mūziķi Pauls Berkolds (pa kreisi) un Eriks Jerumanis

gi, galerts, daždažādi cepumi, vārīti āboli, sklandrausi, pelēkie zirnīši. Čaklās saimnieces pienesa un piedāvāja skabētus un sautētus kāpostus, marinētas un vārītas bietes, grūbu biezputru, gardas limonādes – visu nemaz nebija iespējams pat nogaršot.

Ziemsvētku vecītis ieradās, velkot dāvanām piekrautas kamanas, un bērni rātņi nosēdās viņa priekšā, gaidot izsaucam savu vārdu. Ikviens bija iemācījies kādu dzejoli, vienam otram mazākam bērniņam deklamēt palīdzēja vecāki. Katrīna Sonveina spēlēja klavieres, Elsa Brecko – vijoli. Vairākkārt dzirdējām dzejoli, ka mazie svētkos nākot padejot, lielie – desas ēst, taču tas jau tikai joks. Lielie, kuŗu vidū bija vairāki ciemiņi no Latvijas, Ungārijas, amerikāņi, ar lielu prieku noklausījās bērnu priekšnesumus, par desām pat nedomājot.

Skaisti greznoto, uz skatuves novietoto eglīti dāvināja Mārtiņš Leikarts.

Pārsteigums bija pēc vairākiem gadiem atkal mūsu vidū redzēt agrāk latviešu sabiedrībā tik aktīvo Silviju Tūbeli Kurmiņu. Viņa noliedza, ka atbraukusi, lai aizbēgtu no ziemas. Latvijas ziemas Silvijai patīkot, esot pie tām pieradusi.

Latviešu namā vienmēr jūtamies kā liela saime, gluži kā sendienās Latvijas lauku saimniecībās, kur kopā dzīvoja un svētkus svinēja dažādu paaudžu pārstāvji – vecvecāki, viņu bērni, mazbērni un mazmazbērni. Nevajadzētu sadalīties pa vecumgrupām: sak, ko mēs ar tiem veciem kopā svinēsim!

Daudzi šejenieši vēlas Ziemsvētku sarīkojumā, dievkalpojumā, Jaungada ballē būt kopā ar citiem latviešiem. Ir liels gandarījums sagādāt viņiem iespēju namā tikties, patērzēt, padziedāt. Kopā pavadītais laiks viņiem ir vislabākā dāvana, kā tas trāpīgi pateikts V. Egles dzejoļa rindās: „...gaisma, kas cilvēkā dzīvo / Un siltums, ko izstaro sirds – / Tas nezūd. Tas paliek.”

„Mantas, ko pasaule rod”, tas ir, veikalā pirtās, nevar aizstāt sirsnīgus vārdus, draudzīgu rokas spiedienu, skūpstu uz vaiga. Visgrūtāk esot pateikt: es tevi mīlu, lūdzu piedod, palīdzi... Tieši šos vārdus tomēr gribas dzirdēt biežāk, tāpēc neskoposimies ar tiem!

Miķelis Cilnis *Facebook* 15. decembrī ierakstīja: „Cik jauki piebraukt pie nama šodien – un tur gaida pazīstamas, mīlas sejas un draugi. Man tiešām liels prieks par to!”

Novusu spēlēs arī 2014. gadā!

Losandželosas latviešu namā 1. un 2. martā pirmo reizi ASV notiks Starptautiskās novusa federācijas (FINSO) rīkotā turnīra otrais posms; pavisam būs 11 posmi un katrs citā valstī. Gadskārtējā turnīra pirmais posms notika Vācijā 4. un 5. janvārī Minsterē latviešu nama telpās. Visa gada garumā spēlējot šajos turnīros, sportists iegūs ieskautes punktus, un novembrī finālturnīrā Latvijā noskaidrosies gada labākais spēlētājs. Finālturnīrā varēs piedalīties sportisti, kuŗi būs spēlējuši vismaz četrus posmos.

ASV līdz šim vairākās pilsētās un pavalstīs bija atsevišķas novusa spēlētāju grupas, bet tagad esam apvienojušies un sacentīsimies ar Eiropas novusa spēlētājiem.

Šis turnīrs vārda tiešā nozīmē būs meistarības kalve, jo būs iespēja vērot augstas kvalitātes spēles, piedalīties un gūt iemaņas, veicinot savu meistarību. FINSO prezidents ir Juris Kiriks, viņš ir arī Latvijas novusa federācijas priekšsēdis un izcils novusa meistars. Tā kā Amerika Starptautiskā novusa federācijā ir jauna dalībvalsts, mums, rīkojot starptautisko turnīru, jāievēro vairāki noteikumi: jābūt vismaz 20 galdiem, pie kuŗiem vienlaikus var spēlēt 40 sportistu; punktus skaitīs pēc t. s. Šveices sistēmas – pēc katras kārtas ar datora palīdzību aprēķinās sportista vietu, noteiks pretinieku un galdu, pie kuŗa jāspēlē; telpai, kuŗā notiek sacensības, jābūt labi apgaismotai, visiem turnīra rezultātiem redzamiem uz ekrāna vai lielizmēra monitoriem, lai ikviens var pārliedzināties par rezultātu. Losandželosas novusa aktīvistiem ir pieredze turnīru rīkošanā, to novērtēja viesi no Eiropas pēc rudens turnīra, kad tikām uzaicināti pievienoties FINSO.

ASV netrūkst izcilu novusa meistarību – Ņujorkā dzīvo divi agrākie Latvijas meistarību – Leonīds Meilahs un Hiršs Bērmanis, kā arī apmēram desmit augstas klases spēlētāju – Aigars Grīnbergs, Jānis Lauberts, Gregs Joffe un citi. Čikāgā dzīvo Aldis Rauda, viņš populārizē novusu Ilinojā. Kalifornijā spēcīgi spēlētāji ir Artūrs Rūsis, Edvīns Rūsis, Imants Leitis, Vilnis Auziņš, Gints Meiers, Mārtiņš Leikarts, Pēteris Staško, Džimmijs Van Dikshorns (Jimmy Van Dixhorn), Tonijs Lujans, Atis Blāķis, Jānis Legzdiņš, Sandris Bajārs, Agris Priede, Vadims Puķēns, Eduards Reimanis, Toms Voctavs, Edgars Belēvics, Jānis Daugavietis un citi. Novusu labprāt spēlē arī dāmas: Ņujorkā – Inga Lauberte, Reģīna Lauberte, Losandželosā – Dace Reimane, Inuta Čakāne, Arta Stare, Zane Khana, Gunta Lujane, Pegija Kalniņa Taube un citas.

Jaunās Amerikas novusa apvienības (ANA) logo izveidoja Aldis Rauda, prezidenta amatu līdz vēlēšanām uzņēms Atis Blāķis, viņš arī veica visas nepieciešamās juridiskās darbības, organizāciju dibinot.

Esam pateicīgi visām privātpersonām, firmām un organizācijām, bez kuŗu palīdzības turnīrus nebūtu iespējams sarīkot.

Patlaban marta turnīra dalībniekiem meklējam viesnīcu, kas neatrastos tālu no Losandželosas latviešu nama un kuŗas cena nebūtu pārāk augsta. Pricēsīsimies, ja kādam ir vēlme un iespēja Eiropas sportistiem uz pāris dienām piedāvāt naktsmājas (lūdzu zvanīt: 949-290-3122).

Janvārī un februārī pāris reizes tiksīmies, lai kopā patrenētos, dalītos pieredzē, gatavojoties turnīram martā.

Lūgums pieteikties līdz 20. februārim, dalībnieku skaits ir ierobežots. Dalībnieku reģistrācija sāksies 28. februārī, sacensības 1. martā plkst. 10.00. Informācija būs atrodama vietnē: www.novussusa.com Lūgums rakstīt, ja ir kādi jautājumi novussusa@aol.com

Jānis Daugavietis

Sacensībās martā noteikti piedalīsies arī kādi no 2013. gada rudens turnīra veiksmīniekiem. Priekšā no kreisās: Jānis Lauberts, Barteks Paneks, Jānis Daugavietis, Džimmijs Van Dikshorns; aizmugurē: Vilnis Auziņš, Aigars Priede, Valentīns Ivins, Dens Ivins, Viktors Balabanovs, Irēna Ivina

Skandināvijas un Baltijas filmu festivāls Losandželosā Scandinavian & Baltic Film Festival

18., 19., 25. un 26. janvārī
Writhers Guild Theater

135 S. Doheny Drive, Beverly Hills, CA

Festivālā izrādīs daudzas skandināvu un trīs Baltijas valstu filmas: igauņu komēdiju „Sēņošana” (režisors Tomass Husars), lietuviešu dokumentārfilmu „Sarunas par nopietno” (režisore Giedre Beinoriūte) un latviešu filmu „Mammu, es tevi mīlu” (režisors Jānis Nords).

Informācija: www.scandinavianfilmfestivalla.com
(turpat var iegādāties biļetes uz filmu izrādēm).

Režisora J. Norda filma ir viena no 58 ārzemju filmām, kas kandidēja Holivudas ārzemju preses asociācijas „Zelta globa” apbalvojumam, bet netika nominēta. „Zelta globu” pasniegšanas ceremonija notiks 12. janvārī *Beverly Hilton Hotel*. „Zelta globus” piešķirs 71. reizi, pirmo reizi ceremonija notika 1944. gadā.

Minētās trīs igauņu, lietuviešu un latviešu filmas kandidēja Oskara balvai katēgorijā „Labākā ārzemju filma”, bet neviena nav nominēta. Akadēmiskai balvai iesniegto ārzemju filmu skaits ir liels – 76, pirmo reizi 86 gadu laikā, kopš piešķir Oskarus, vērtēšanai bija iesniegtas Moldovas, Montenergo un Saudi Arabijas filmas.

Oskaru pasniegšanas ceremonija notiks 2. martā Holivudā, *Dolby Theater*.

Armands Melnbārdis
aicina uz vijolkoncertu
Wine Tasting Room
Enoteca
(1204 W. Burbank Blvd.)
16. janvārī
no 7.00 līdz 9.00 vakarā

Galerija *Baltic Crossroads*
3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029
Tālrunis: 323-664-6216;
www.baltic-crossroads.com
Galerija atvērta katru dienu!

Par dubultpavalstniecību

Kopš 2013. gada 1. oktobra pēc Pilsonības likuma grozījumu pieņemšanas iespējams iegūt dubultpavalstniecību. Sīka informācija par to atrodama Latvijas ārlietu ministrijas vietnē: www.latvia-usa.org sadaļā „Pilsonības likuma grozījumi; Dubultpilsonība”.

Latvijas vēstniecības ASV adrese:

2306 Massachusetts Ave. NW,

Washington DC 20008, tālr.: 1-202-328-2840

Uz visiem jautājumiem labprāt atbildēs Latvijas vēstniecības ASV trešā sekretāre Ilze Vītuma;
tālr.: 1-202-328-2840;

e-pasts: consulate.usa@mfa.gov.lv

Informāciju par dubultpavalstniecību var sameklēt arī Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes vietnē: www.pmlp.gov.lv

Pilsonības un migrāciju lietu pārvaldes adrese:
Čiekurkalna 1. līnija, 1. korpuss 3, Rīga,

LV 1026, tālr.: +(371)67219289;

e-pasts pskn@pmlp.gov.lv

Videofilma par 1941. gada 14. jūnija deportācijām

Vēsturnieces Leldes Neimanis videofilmā „1941. gada 14. jūnija deportācijas liecinieku stāsts” ietilpināti divpadsmit cilvēku atmiņu stāsti par izsūtīšanas norisi, ceļu uz Sibīriju un pirmo gadu dzīvi svešā zemē. Stāstu autori izsūtīšanas brīdī bija bērni un jaunieši līdz 23 gadu vecumam, viena no tiem – Aina Valda Ērgle, kam tolaik bija tikai pieci gadi. Pa ceļam nomira divi viņas brālīši, vēlāk slimnīcā otri divi. Arī viņa un māsa saslimušas, abas laimīgi izveseļojušas.

Filmas autore vēlējas skatītājiem sagādāt emocionālu pārdzīvojumu, jo konkrētu cilvēku dzīvesstāsti palīdz saprast, kā jutās cilvēki, kuņus ar varu piespieda pamest savas mājas, aizvedot uz svešu, nepazīstamu vietu.

Mūzeja darbinieki apzinās, ka par komunistiskā režīma noziegumiem Latvijā nemitīgi jāatgādina, lai tie netiktu vienkāršoti un neatkārtotos. Turklāt Latvijā izaugusi jauna paaudze, kam par Latvijas vēsturi ir fragmentāras zināšanas.

Filmas tapšanu finansiāli atbalstīja Valsts Kultūrkapitāla fonds.

Latvijas 50 gadu okupācijas mūzeja sabiedrisko attiecību vadītāja Inese Krievīņa
inese.krievina@omf.lv

Latviešu valodu var mācīties tīmeklī:

www.learnlatvianonline.com

PĀRDOD ZEMGALES TAUTASTĒRPU

Brunči ar rozītēm, apakšsvārki, linu krekls, rūsas krāsas ņieburs ar piecām sudraba pogām, josta, izšūta balta sievas aube, sarkans ciets vainags, mazāks mīksts sarkans vainags, zaļš lakats ar bārkstīm, vilaine ar bārkstīm, trīs mazas sudraba saktiņas.

Izmērs: 10-12 (ASV). Cena \$500

Piedāvāju pirkt arī Kārļa Grenciona darinātas sudraba zīļu krelles, apmēram 29 collas (25 zīles), \$700

Tālr.: 760-565-6135

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PĀRDOŠANA, PIRKŠANA UN APSAIMNIEKOŠANA LATVIJĀ „STUDIO LEGALE”

Konsultants un darījumu eksperts Jānis Zeltiņš

e-pasts: zeltins.janis@gmail.com

Tālr. (LV): 29975584

Ziemeļkalifornijas latviešu kreditsabiedrība

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union

P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@sbcglobal.net

Biroja vadītāja Sanita Vilgerte, tālr.: 415-643-9926;

Aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā – Arnis Tūbelis, tālr.: 415-334-6606

Lūgums DK LB biedriem un Informācijas Biļetena abonentiem

DK LB valde lūdz biedrības biedrus un IB abonentus samaksāt biedru naudu un maksu par biļetena abonēšanu 2014. gada sākumā, nevis beigās.

Piešķirt jauniešiem stipendijas, atbalstīt korus, sportistus, deju kopu, izdot biļetenu iespējams tikai ar DK LB biedru un biļetena abonentu atbalstu.

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt kliņģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993
1700 Malcolm Ave. #102,
Los Angeles, CA 90024
e-pasts: pegijat@inbox.lv
vai: pegijakalninataube@yahoo.com

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA

Mājas vērtības noteikšana un sagatavošana pārdošanai;
Konsultācija par tirgus tendencēm un mājas uzlabošanu;
Investment īpašumi;

Executor of Trust/Estate pakalpojumi;
Kvalifikācija aizņēmumiem māju iegādei;
Pārfinansēšana u. c.

NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:

MĀRTIŅŠ LEIKARTS, MBA

Shorewood Realtors – Achiever's Circle

Tālr.: 310-717-7577;

e-pasts: mleikarts@gmail.com

Brauksim uz latviešu namu kopā!

Varbūt kādam ir vēlēšanās doties uz sarīkojumu latviešu namā, dievkalpojumu, bet nav auto, nepatīk vairs sēsties pie stūres, nav atjaunota autovadītāja apliecība utt. Tādos gadījumos bez kautrēšanās ieteicams sazināties ar biedrības valdes locekļiem – centīsimies sameklēt latvieti, kas dzīvo tuvumā un var palīdzēt.

Vairākiem braukt kopā ir jautrāk un, daloties ar degvielas naudu, arī lētāk!

Latvijā daudz pašnāvnieku

Slimību profilakses un kontroles centra (SPKC) speciālistu ziņojumā par Latvijas veselības aprūpes statistiku pieminēts liels pašnāvību skaits: 2012. gadā izdarītas 443 pašnāvības, tostarp pašnāvību izdarījis viens bērns līdz 14 gadu vecumam, seši jaunieši no 15 līdz 17 gadu vecumam, divi no 18 līdz 19 gadiem.

Latvijā 2011. gadā izdarītas 440, 2010. gadā – 436, 2009. – 516, 2008. gadā – 527, 2007. gadā – 454 pašnāvības.

Latvijā mirstība pārsniedz dzimstību

Centrālās statistikas pārvaldes dati liecina, ka Latvijā līdz 2013. gada decembra sākumam pieaugusi gan dzimstība, gan mirstība – 11 mēnešos reģistrēti 18 800 jaundzimušie, par 432 vairāk nekā 2012. gada pirmajos 11 mēnešos, kad piedzima 18 368 bērni.

Mirušo ir vairāk nekā 2012. gadā. Līdz 2013. gada decembrim Latvijā miruši 26 545 cilvēki; pērn vienpadsmit mēnešu laikā nomira 26 330, tātad par 215 vairāk. Dabiskais pieaugums Latvijā joprojām ir negatīvs – 2013. gada vienpadsmit mēnešos iedzīvotāju skaits, mirušo skaitam pārsniedzot dzimušo skaitu, samazinājās par 7745 (2012. gadā – par 7962).

Latvijā 2013. gadā 11 mēnešos salaulājušies 10 869 pāri, par 487 vairāk nekā 2012. gada 11 mēnešos.

2013. gada 1. decembrī Latvijā bija 2000069 iedzīvotāji, par 17 000 jeb 0,8% mazāk nekā gada sākumā.

Jaunais gads latviešu namā atkal labi sagaidīts

Kādreiz ilgojamies pēc sniega, un vecgada vakarā latviešu nama zāli rotāja skaistas baltas sniegpārslīņas, kuras Ieva Liepniece, Ilze Strazdiņa un Inguna Galviņa izgriezta no balta papīra un piestiprināt palīdzēja Einārs Kalvāns. Šejienes latvieši vēl aizvien vēlas Jauno gadu sagaidīt kopā. Apmeklētāji, tostarp samērā daudz jauniešu, ieradās pamazām. Jau pie durvīm viņi varēja pacienāties ar svaigi ceptiem pīrāgiem un ābolmaizi, iedzert karstvīnu. Tieši pulksten astoņos sāka mūzicēt Tālis Valdis un iesildīja sākumā pavēso gaisotni. Pegija Kalniņa Taube ar palīgu Kasparu Grīnbergu uzklāja bagātīgu auksto galdu. Pēc vakariņām Tālim pievienojās sōliste Sandra Ozolīte, abi dziedāja iemīļotas, pazīstamas dziesmas, un gribējās, lai abu koncerts turpinātos ilgāk. Deju grīdu, viņiem dziedot, pildīja dažāda vecuma pāri. Uz laiciņu daļa jauniešu bija nozuduši, izrādījās, viņi biedrības telpā nama otrā stāva augšstāvā spēlējuši kādu mistisku spēli.

Visi nopriecājās par vairākām jaunām ģimenēm, kuŗi līdzī bija atveduši bērnus. Jaungada naktī varbūt arī mazāki bērni var palikt ilgāk nomodā. Ievas Liepnieces meitiņa Katrīna Sonveina līksmi virpuļoja pa zāli un priekštelpu, viņai drīz vien pievienojās Elsa Brecko. Aijas Zeltiņas un Daiņa Kalniņu ģimenes atvasīte Eduards, kā arī Ilzes Stazdiņas un Eināra Kalvāna dēlēns Kārlis deĶoja kopā ar vecākiem un vēlāk labprāt iesaistījās rotaļās. Vairākkārt skanēja Laura Reinika dziedātā dziesma „Es skrienu”, ko iemīļojuši jaunieši visā pasaulē. Ar labiem vārdiem tika pieminēts pats komponists, ko drīz varbūt atkal sagaidīsim ciemos.

Jauniešiem patīk diskotēkas, deĶošana bariņā, un tāda iespēja viņiem radās, kad Tālis Valdis uz kādu brīdi izgāja atvilkt elpu, un arī pēc pusnakts.

Bija ieradušies tālīnāki ciemiņi – no Aijovas, Arizonas, Minesotas, Merilendas, Ziemeļkalifornijas, Latvijas, kā arī studenti, kuŗi mācās citās pavalstīs, bet gada nogalē atbrauca ciemos pie vecākiem. Žēl visu to, kuŗi slimības vai kāda cita iemesla dēļ nevarēja būt kopā ar mums, kaut bija pieteikušies. Ļoti pietrūka daudzu, kuŗu vairs nav mūsu vidū...

Vecgada vakara sarīkojums izdevās par spīti bažām. Pusnaktī kā vienmēr tika tukšotas šampanieša glāzes, sekoja savstarpēji apsveikumi, skūpstī, apskaujoties cits citam vēlēja laimes.

LaiĶes liešanu šoreiz nerīkoĶa Jānis Daugavietis, bet viņš atbrauca Eināram Kalvānam parādīt, ko un kā darīt, pieteica būs piesardzīgiem, lai neviens neapdedzinās ar karsto alvu. Drīz pēc pusnakts, kad visi baloni bez žēlastības bija samīdīti, ārpusē izveidoĶās pagaŗa rinda, un drīz vien laimes lēĶēji varēja apbrīnoĶa iegūtos lēĶumus. Cits izlēĶa kaut ko līdzīgu ērglim vai gailim, cits tādu kā sazarotu koku, vēl cits – Ķupiņu naudas. Un varbūt ne bez iemesla, jo gan vecgada vakarā, gan pirmajās Jaungada dienās ziņu stāstītāĶi televīzijā daudzīnāja jauno eirozōnas valsti – Latviju.

Gadu mijā prātā nāca dzejnieces, žurnālistes, skolotājas Janīnas Tabūnes dzeĶoĶa rindas:

„Ir dīvaina sajūta gadu mijā,
Kad zvaigžnotā debess sudrabu sijā,
Tad zogas gan prieks, gan neziņa krūtīs.
Ko nākamā gada puteņi sūtīs –
Ir dīvaina sajūta tādā brīdī,
Kad satiekas gadi uz īsu brīdi:
Tu pats it kā stāvi vēl durĶju priekšā,
Bet domas sen jau atrodas iekšā...”

Pegijas Kalniņas Taubes meistardarbs

Dzied Sandra Ozolīte un Tālis Valdis

Apsveicam Kazimiru Lauru, 90 gadu sliekšni pārkāpjot

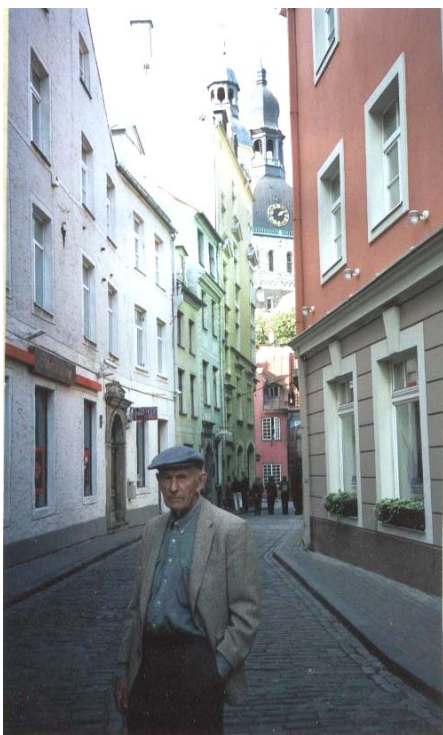
Kazimirs Laurs un Kaiva Dārzniece

„Kažam 90 gadu? Tas nevar būt, viņš taču ir jauns puika!” iesaucās viens otrs, uzzinājis, ka gleznotājs Kazimirs Laurs tuvu draugu pulkā pēc kārtējās ciemošanās dzimtenē grasās svinēt savu jubileju. Dati enciklopēdijā tomēr ir neapstrīdami: Kazimirs Laurs dzimis 1923. gada 7. novembrī Rēzeknes novada Makašānu pagasta Šķerbinieku ciemā.

„Un kāpēc svinības nerīkoja latviešu namā? Kazimiru daudzi gribētu sveikt tik ievērojamā jubilejā!” tā citi.

Dzirdēts, ka Kazimirs esot kautrīgs, viņam liela ievērība nemaz nepatīkot, tāpēc uz jubilejas svinībām aicināti tikai paši tuvākie draugi un paziņas.

Kazimira Laura un viņa līdzaudžu dzīves ceļi ir līdzīgi. Iesaukts Latviešu leģionā, piedalījās daudzās kaujās: pie Lubānas, Cesvaines, Mores, Nītaures. Pie Pienavas Kurzemē ievainots, ārstējies Vācijā, bet karavīra gaitas vēl nebeidzās – bija jāstrādā būvpulkā, jāklūst par t. s. Tornas grāvraci. Pēc kara beigām – gūsteknis nometnē Putlosā (Vācijā) un Zēdelgemā (Beļģijā). Varbūt tieši tur Kazimirs apzinājās savu mākslinieka talantu un,

Kazimirs Laurs Vecrīgā

nokļuvis bēgļu nometnē Eslingā, sāka nopietni mācīties. Viņa skolotāji bija Luldots Liberts, Francis Bange, Sigismunds Vidbergs un Jūlijs Matisons.

Vācijā Kazimira Laura darbi pirmo reizi bija apskatāmi izstādē.

ASV Kazimirs Laurs ieceļoja 1949. gadā, apmetās Santamonikā un tur dzīvo vēl šobaltdien. Gleznošana ir viņa misija un vaļasprieks. Kas gan var saskaitīt izstādes ASV, kuŗās bijuši viņa darbi! Taču droši vien vislielāko gandarījumu māksliniekam sagādāja iespēja rīkot savu darbu skates dzimtenē – Rīgā, Ludzā, Līvānos, Rēzeknē. Pēc izstādes „Kalifornijas vasara” Latgales Kultūrvēstures muzejā Rēzeknē 2011. gada rudenī mākslinieks 24 gleznas uzdāvināja muzejam.

Vai Kazimirs Laurs aprakstīts kādā Anšlava Eglīša grāmatā? Varbūt viņš ir viens no romāna un lugas „bezkaunīgajiem večiem”? Kas to lai zina!? Kazimira Laura dzīvoklī, kur ir arī viņa darbnīca, latvieši tikušies, runājuši par mākslu, strīdējušies, malkojuši vīnu, apbrīnojuši gleznotāja darbus – labi pavadījuši laiku.

Novēlēsim gleznotājam radīt vēl daudz dižu darbu!

K. Laura glezna „Bēgļi” (1955. g., audekls, eļļa)

Pateicība par palīdzību

Iepriekšējā vasarā es absolvēju Rietumkrasta vasaras vidusskolu „Kursa”. Pateicos organizācijām, kas četrus gadus mani atbalstīja, piešķirot stipendiju – Dienvidkalifornijas latviešu biedrībai, Daugavas Vanagu apvienībai, Dienvidkalifornijas latv. ev. lut. draudzei un Veltas Zommeres piemiņas fonda vadītājiem. Esmu ļoti pateicīgs par palīdzību man iegūt latvisko izglītību, dziļāk iepazīt mūsu tautas kultūru un satikt latviešus, gan pieaugušos, gan mana vecuma viskaistākajos apstākļos – Rietumkrasta latviešu izglītības centrā, kurā paspārnē darbojas Vasaras vidusskola Kursa.

MANS TESTAMENTS

(Nolasīts Kursas absolventu vakariņās)

Pirmo reizi šeit ierados pirms četriem gadiem un nevarēju iedomāties, ka spēšu tik daudz sasniegt. Savu Kursas ceļojumu sākot, man bija bailes būt atklātam un tādām, kāds esmu, bet pēc pirmajām nedēļām sapratu, ka nebūs tik briesmīgi, kā man sākumā likās. Pirmais, ko gribu uzsvērt – es nekad nepazaudēju draugus un atmiņas, ko esmu ieguvis Kursā. Vienmēr, kad iedomājos par Kursu, redzu to kā savas otrās mājas, kur visi dzied, smejas, sapņo, iegūst jaunus draugus un mācās par latviešu kultūru.

Atceros reizi, kad meitenes, gribēdamas izjokot zēnus, savāca un noslēpa viņu apakšbikses. Vienmēr atcerēšos talantu vakaru, kad dziedāju Raimonda Paula dziesmas. Vai arī, vēl labāk, pingponga spēles klases, kur pasaules labākais pingponga meistars Edvards Hess mums mācīja šīs spēles dažādās tehnikas.

Visiem, kuri man jautā, kas ir Kursa, es atbildu, ka tā ir vieta, uz kuru es dodos, lai mācītos par savas tautas kultūru un tautisko mantojumu.

Gribu pateikties tiem, kuri man palīdzējuši visvairāk – mātei, jo viņa mudināja mani pabeigt vasaras vidusskolu un ievadīja piedzīvojumiem bagātas dzīves ceļā. Vecmāmiņai, viņa palīdzēja man mācīties latviešu

Rikijs Teteris ar vecmāmiņu Annu Teteri un māti Inesi Teteri

valodu un mājās veicamos pienākumus. Gribu pateikties Maijai Riekstiņai, viņa palīdzēja man apzināties, ka varu dziedāt. Ingunai Galviņai par viņas apbrīnojamām stundām un palīdzību jau kopš latviešu pamatskolas. Jogitai Jurevskaī par viņas neparasti silto un iejūtīgo sirdi. Visiem maniem audzinātājiem par brīnišķīgi pavadīto laiku un „Alfrēds un Zemenīte” stāstiem!

Un beigās gribu pateikties kādam, kas vienmēr ir kopā ar mani – manam vectētiņam, viņš vada mani pa pareizo dzīves taku.

Rikijs Teteris

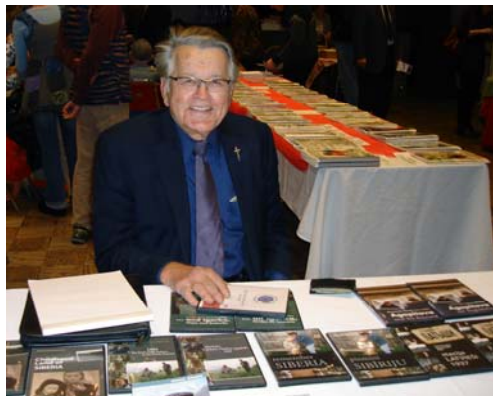

Pēc 2013. gada Kursas izlaiduma izrādes; priekšā otrā no labās Laila Reimane, piektā no kreisās Daina Reimane, otrā no kreisās Kaija Staško; otrā rindā otrais no kreisās Rikijs Teteris

Uz tirdziņu latviešu namā pēc Ziemsvētku dāvanām!

Draudzes dāmas Dzidra Freimane un Viola Lāce piedāvāja kriņģelus, pīrāgus, piparkūkas, pelēkos zirņus un citus gardumus

Aivars Jerumanis: „Ar Sibīrijas bērnu stāstiem un filmām par izsūtīšanām jāiepazīstas visiem!”

Rudītes Godfrejas rotas varētu būt arī skaists eglītes greznojums

Erika Jerumaņa minigalerija

Sandras Gulbes piparkūkām un kūkiem pircēju netrūka

Intas Zemjānes sieri ir ļoti gardi!

Alfreds Stinkuls atkal kārdināja ar senām, klasiskām rotām

Kristapa un Solvitas Jansonu kokgriezumi patiktu lieliem un maziem

„Izvēlies cimdu pāri, ārā auksts!” aicināja Inguna Galviņa

Latviešu nama lielajā zālē 8. decembrī valdīja liela rosība – kā jau tirgū!

Dvīņubrāļi Francis un Julians ar tēti Richardu Liučki palīdzēja māmiņai Marijai sakārtot skaistos adījumus

„Šis džemperītis noteikti man ļoti piestāvētu!” domā Dziesma Tetere

Tamāra Kalniņa izcepa 2000 pīrāgu – Ginesa rekordu grāmatas cienīgs skaits!

**„Koka karošu un keramikas trauku saimniecībā nekad nav par daudz!”
Birutai Šulcei teic Māra Lutere**

Dainis Kalniņš ir pārliecināts, ka šalles Latvijas karoga krāsās un ar Latvijas ģerboni mūsu valstij ir laba reklāma

„Jaungadu sagaidīšu Kanadā, tur siltā šalle ļoti noderēs!” Ivars Mičulis stāsta Aijai Zeltiņai

Inga Puhova sniedz Noras Mičules ceptās piparkūkas Ilmai Briškai

Grāmatas, eglīšu rotājumi, rotaļlietas – tirdziņā izvēle bija liela un vienam otram pircējam tāpēc diezgan grūta

Pēc iepirkšanās ļoti garšoja Pegijas Taubes gatavotā maltīte; diemžēl visiem vietu pie galda nepietika, bet neviens nedusmojās, ka šķīvis jātur klēpī

Kamēr citi iepirkās un mīlojās, Henrijs Gulbis, ērti iekārtojies uz kāpnēm, kas ved uz otro stāvu, skaipā tērzejā ar saviem vecvecākiem Ināru un Aivaru Plendišķiem Talsos

Galvenais, lai atslēga darbotos un nepazustu

„Ja atslēga slēdzenē negriežas, tad, iespējams, tā aizķēpējusi no smaceņa vai sāls. Losandželosās tas bieži notiek gan mājām, gan automašīnām. Līdzeklis – caurumiņā jāiepūš lubrikants WD-40. Iespējams arī, ka atslēga nodilusi, tad jātaisa jauna vai jāved izlabot – *rekey*.” Tā man skaidroja Jānis Mālmanis, kad viņam žēlojos, ka nevar iedarbināt auto.

Mālmaņu ģimene no 1944. gada līdz 1950. gadam dzīvoja Vācijā, kuram beidzoties nokļuva Valkas nometnē pie Nirnbergas, kur Jānis gāja skolā. Viņš atceras, ka skolas pārziņa uzvārds bijis Ducmanis. ASV Mālmaņi ieceļoja 1950. gadā un apmetās uz dzīvi Hollandes pilsētā Mičigenā.

Sākumā Jānis Mālmanis strādāja Detroitā par tehnisko zīmētāju, 1959. gada februārī, kad tuvojās iesaukšana ASV armijā, iestājās brīvprātīgi, jo negribēja būt tankists vai kājnieks. Pamatapmācības notikušas Kentakijā, vēlāk J. Mālmanis aizsūtīts uz *U.S. Army Ordnance Guided Missile School, Redstone Arsenal* Alabamas pavalstī, kur tagad ir *Space Center*. Tur saticies un iepazīniet ar slaveno raķešu zinātnieku Verneru fon Braunu un daudz ko iemācījies par raķetēm, arī kā nospriest raķešu pogu un kā sazināties ar izlūkiem. J. Mālmanis bijis augstas klases snaiķeris, no 200 iespējamiem punktiem dabūjis 199. Alabamā dienot, labi iepazīta ASV vidiene. Tenesijā ir *Lookout Mountain*, kur no viena punkta paveras skats uz septiņām pavalstīm. Tur dzīvoja tā sauktie *Hillbillies*, kuņi par ārpusauli neinteresējās – nezināja, kas kurpes, tālrunis, televīzija. Tālāk ceļš vedis uz Jaun-

meksiku un *Fort Sill* Oklahomā, kur bijis jāšauj raķetes. Jānim Mālmanim dienesta trīs gadu laiks pagarināts par diviem mēnešiem. Centrālās izlūkošanas pārvaldes speciālisti, pētot fotoattēlus, kas tapa, 1962. gada 14. oktobrī izlūklidmašīnai *U-2* pārlidojot Kubu, atklāja, ka uz salas atrodas liels daudzums slepeni novietotu PSRS kodolraķešu. Kubai tuvojās vēl vairāki padomju kuģi, piekrauti ar kodolraķetēm, un 24. oktobrī ASV armijā pasludināja gatavību karā, izsludinot lielāko mobilizāciju kopš Otrā pasaules kara. ASV prezidents Džons Kennedy no PSRS vadītāja Ņikitas Hruščova saņēma vēstuli ar piedāvājumu izvest kodolieročus no Kubas, ja amerikāņi apsola neiebrukt Kubā un izvākt kodolraķetes no Turcijas. Par laimi ASV un Krievijas amatpersonas 28. oktobrī vienojās izbeigt Kubas raķešu krīzi. Padomju karakuģi mainīja kursu un devās atpakaļ uz PSRS. Daudz netrūka, ka būtu sācies kodolkaņš.

Jāņa Mālmaņa kaimiņu kaķis atnāca pāri ielai un par pateicību, ka viņu pieņēma, atnesa peli, ko nolika pie kājām. Viņš ieguva vārdu Runka, mēdza uzlēkt uz televīzijas aparāta un raudzīties no augšas. Diemžēl nu jau viņš ķeķ peles citos medību laukos, jo saslima ar vēzi, un viņu vajadzēja iemidzināt. J. Mālmanim patīk arī suņi, un viņš iedrošinājies paglaudīt arī šķietami niknos, pārsteidzot viņu īpašniekus.

Laikraksta „Latvija Amerikā” 2013. g. 46. numurā ievietots Montrealas latvieša Alberta Caunes raksts, „Neatzīts ģimenes ārsts”, kurā ir rindas: „Ievērots, ka kaķi labprāt guļ uz televīzijas aparātiem, ledusskapjiem un datoriem – uz ierīcēm, kas izstaro negatīvas elektromagnētiskās svārstības. Cilvēka organismā šis negatīvais bioloģiskais lauks rodas vietās, kur attīstās patoloģiskais process. Lai cilvēks kļūtu vesels, viņam sava enerģētiskā sistēma jāsavēd kārtībā, tas ir, līdzsvarā. To dara kaķi ar savu zemās svārstības lauku.”

Jānis Mālmanis pie savas mājas *Tabor Street, LA*

Pēc dienesta Jānis Mālmanis pārcēlās uz dzīvi Dienvidkalfornijā. Atbrauca pats ar savu auto un sāka strādāt telefona firmā, vēlāk ierīkoja signālsistēmas, beigās bija atslēdznieks. Atvaļinājumi vienmēr pavadīti ceļojot – uz Vašingtonas pavalsti caur Oregonu, gar Kanadas robežu līdz Mičigenai. Pa ceļam satiktas daudzas latviešu ģimenes. Apskatīta Dienviddakota, Ziemeļdakota, Indianapolis, Jaunmeksika, Kolorado, Nevada. Tolaik benzīns bija lēts, armijā 16 centu, vēlāk 32 centi galonā. Parasti viņš izvēlējies vecos ceļus – 66., 395., 99., braucot cauri senajām kauboju pilsētām. Trīs reizes pabūts Ņujorkā, pirmo reizi 1950. gadā, iebraucot ASV, un vēl aizritējušā gadsimta 90. gados. Nav būs vienīgi Havajā un Aļaskā.

Ciltskoks liecina, ka Mālmaņu dzimta no Valmieras plaši sazarojusies, Latvijā vairāki radinieki ar darbu un uzņēmību ieguvuši turību. Radus dzimtenē Jānis Mālmanis apciemojis vairākkārt, nākamgad braukšot pēdējo reizi, jo nepatīkot ilgie lidojumi ar pārsēšanos un gaidīšanu lidostās.

Jānis Mālmanis dažiem ir palīdzējis ne tikai salabot atslēgu, bet daudz ko vairāk, un par to viņi ir bezgala pateicīgi.

Dzīves pieredze arī ir sava veida atslēga, ar ko var brīvi rīkoties, kas palīdz atrast pareizo atbildi un atvērt sirdis.

Ticējumi

Ja atslēga pazūd, tad to nevajaga meklēt, jo pati atkal atradīsies.

Ja zemē atrod atslēgu, tad atradējs dabūs mantojumu.

Ja meita atrod vai sapnī redz atslēgu, tad viņa tiks par saimnieci.

Ja pūš caur durvju atslēgas caurumu, tad ausis sāp.

Kad atrod atslēgu, tad būs laime.

Atslēgas caurumā nedrīkst pūst, lai zobi nesāpētu.

Pliķu atslēgu nevar likt uz plīķu galdu, tad būs strīdi un nemieri mājā.

Ja jaungada laimes lejoj izlejas atslēga, tad nākošā gadā būs daudz maizes.

Atslēgas nedrīkstot skandināt, tad saucot zagļus.

Ja atslēgas caurumā pūš, tad velns nāk mājās.

Bērnam nedrīkst dot ar atslēgām spēlēties, tad viņam grūti iemācīties runāt.

Kad caur atslēgas caurumu skatoties, tad paliekot akls.

Ja tev ir atslēga, kas der visām slēdzenēm, tad tev ir universālatslēga, bet ja tev ir slēdzene, kam der visas atslēgas, tad tev ir lēta slēdzene.

No Dainu skapja

Ja, tautieti, krekla gribi,
Brauc pie manas māmuliņas:
Man māmiņa pūru deva,
Atslēdziņas neiedeva.

Kas grib manu pūru slēgt,
Lai dod ziņu māmiņai:
Māte pūru aizslēguse,
Pie māmiņas atslēdziņa.

Uguntiņu, atslēdziņu
Līdzī vedu tautiņās:
Uguntiņa sasildīja,
Atslēdziņa pabaroja.

Lai meņai cada jūsta
Pilna seik' etslēdzen';
Man, Lai meņ, tei atslēga,
Kura vīgli aizaslēdzi.

Ai, Dieviņ, nu es būšu
Kaŗavīra līgaviņ':
Man māmiņa ielikusi
Pūrā plintes atslēdziņ'.

Uguntiņis, atslēdziņa,
Abi labi glabājami:
Uguntiņu vējš raustīja,
Saime zaga atslēdziņu.

Ak tu bikšu ābolīti,
Tavu skaistu atslēdziņu:
Tu atslēdzi meitiņām
Mīlestības avotiņu.

Atslēdziņa nolūzuse
Manam dziesmu pūriņam;
Lai dziesmiņas pataupās
Līdz Jānīša vakaram.

Rīgas jaunā atslēga

Pie Rīgas Rātsnama durvīm vitrīnā novietota jaunā Rīgas atslēga, kur to var apskatīt ikviens rīdzinieks un Rīgas viesis.

Rīgas atslēga tika izkalta galvaspilsētas 810 gadu jubilejas svētku laikā no pašu rīdzinieku ziedotām 52 763 dažāda metalla atslēgām. Metallmākslinieks Kārlis Alainis atzīst, ka visas šīs atslēgas sakausēt vienā bijis sarežģīts darbs.

Nav zināms, kur atrodas īstā Rīgas atslēga. It kā slēpta kaut kur Krievzemes arhīvos vai arī pazudusi zviedru zemēs, tāpēc Rīgas dibināšanas 810. gadadienā rīdzinieki un Rīgas viesi kala jaunu atslēgu, tā apliecinot savu piederību, spēku un mīlestību Rīgai.

Margareta Krīgena no Losandželosas un Latvijas arhitekts Māris Balčus pie Rīgas atslēgas

Losandželosas spožums un posts

Pēdējo gadu laikā Losandželosas centrs ir skaisti uzposts. Liels ieguvums bija Disneja koncertzāle, drīz tai pretim sliesies vairākas jaunas architekta Frenka Gerija projektētas varenas ēkas. Netālu no pilsētas valdes ēkas pie 1. un *Grand* ielas krustojuma novietots ceļrādis ar Losandželosas māsu pilsētu nosaukumiem un attālumu līdz tām. Losandželosai ir 25 māsu pilsētas, no Baltijas valstīm vienīgi Kauņa Lietuvā. Līdzās atrodas liels pulkstenis, to dāvinājuši Japānas māsu pilsētas Nagojas pārstāvji.

Pretim pilsētas valdes ēkai agrāk atradās iežogots laukums, tagad te iekārtots *Grand Park* – parks visiem, tā vairākās valodās rakstīts pie ieejas. Pērn septembrī te bija uzslēts mākslinieka Alana Parkinsona 1992. gadā Notingemā, Anglijā, dibinātās kompanijas *Architekts of Air* radīts luminārijs *Exxopolis* – piepūšama 1000 kvadrātmetru skulptūra trīsstāvu mājas augstumā ar tuneļiem, labirintiem un gaismu spēli.

Pirms kāda gada zālienā pie pilsētas valdes nama daudzās jo daudzās teltīs mēnešiem ilgi pārnakšņoja bezpajumtnieki un profesionālie protestētāji. Tagad zāliens atguvis savu iepriekšējo zaļumu. Taču tas nenozīmē, ka bezpajumtnieku vairs nav.

Laikraksta *Los Angeles Times* 2013. gada 22. novembra numurā bija rakstīts, ka Losandželosā ir 57 737 bezpajumtnieki, viņu skaits kopš 2011. gada pavairojies par 15% un, salīdzinot ar citām pilsētām, vienīgi Ņujorkā esot vairāk.

No Brodveja un *Arcadia* krustojuma līdz pat *Olvera Street* ielai ietves malā augu dienu stāv rindā novietoti neskaitāmi bezpajumtnieku ratiņi, kušos sakrauta viņu mantība. Netālu ir *Our Lady Queen of Angels Church*, kur bezpajumtnieki dabū vakariņas un turpat tuvumā uz ielas pārnakšņo.

Losandželosas māsu pilsētu ceļrādis un Nagojas pilsētas amatpersonu dāvātais pulkstenis

Pie ieejas jaunatvērtais *Grand Park*

Uz ietves novietotie bezpajumtnieku ratiņi

Bezpajumtnieks Losandželosas centrā ar savu mīluli un uzticamo draugu uz pleca; garāmgājēji parasti dzīvniekus žēlo un ziedo labprātāk

Katram bezpajumtniekam ir savs stāsts, kāpēc viņš par tādu kļuvis. Nesen tīmeklī lasījām par mūziķi, kas dzīvo Vankuverā uz ielas no sešu gadu vecuma. Droši vien ikviens no viņiem varētu mainīt savu dzīvi, ja vien vēlētos, bet daudziem patīkot dzīvot uz ielas. Pegija Kalniņa Taube pastāstīja, ka, staigājot pa Vestvudas bulvāri, ievērojusi vecāku sievieti, bezpajumtnieci, sēžam ratiņkrēslā, un vienmēr iedod viņai kādu dolaru. Nesen lijis, Pegija atkal gājusi gaŗām šai sievietei, un viņa sūdzējusies, ka sega slapja, esot auksti. Pegija mājās parakņājusies skapī, sameklējusi labu vieglu un siltu segu, ko aiznesa un piedāvāja bezpajumtniecei. Taču viņa to atraidījusi, jo gribot tieši tādu, kāda viņai jau esot. Acīmredzot viņu interesē tikai dolari, bet jāšaubās, vai par tiem pārķ pārtiku, drīzāk droši vien ko citu.

Pastaigājoties labāk neskatīties uz brīvceļa pusi, jo tā malas piemētātas ar atkritumiem. Kādreiz redz kādu grupiņu tos vācam, bet tas notiek ārkārtīgi reti. Taču kas gan te iet pastaigāties? Anšlavs Eglītis jau 1954. gadā izdotajā grāmatā „Neierastā Amerika” secināja: „Amerikānis nekad un nekur neiet kājām. Viņš sēstas pie stūres pat tad, ja jāapciemo draugs viņpus ielas.”

Mēs šausmināties par pārpildītajiem brīvceļiem, ne laboto ielu segumu. Sanfrancisko vēl aizvien ir tramvajs un trolejbusi, un Losandželosā kādreiz varēja ar tramvaju aizbraukt no Glendāles uz Longbīču vai Venisi un citām vietām, arī uz koncertu *Hollywood Bowl*. Atkal jāteic – kaut ko likvidēt ir viegli, atjaunot daudz grūtāk. Lielās pilsētās tramvaji un trolejbusi ir nepieciešami. Grāmatā *Pacific Electric Railway* (izdota 1958. g.) atspoguļota Losandželosas tramvaju, trolejbusu un dzelzceļu satiksme, kas no aizritējušā gadsimta sākuma līdz 50. gadiem bijusi viena no labākajām ASV. Taču spēkratu ražotāji bija ieinteresēti, lai visi iegādājas automašīnas. Laikam ritot, Losandželosas tramvajus sakrāva kaudzē un vēlāk sagrieza lūžņos. Tagad ir plāns atjaunot tramvaja satiksmi pa Sanseta bulvāri, bet... runas ir gaŗas. Tāpat gadiem ilgi amatpersonas spriež par metro satiksmi uz jūrmalu, lidostu, ātrvilcienu uz Sanfrancisko.

Losandželosas upes krasti ir nežēlīgi iecementēti, lai izvairītos no plūdiem. Jaunais pilsētas galva Eriks Garseti atbalsta bezpeļņas organizācijas *Los Angeles River Revitalization Corporation* darbinieku mērķi atjaunot upes dabisko gultni 51 jūdzes gaŗumā, lai pa to varētu braukt ar laivām, krastmalā iekārtojot celiņus gājējiem un riteņbraucējiem. Pērnā gada maijā pa upi ar kajakiem un kanu laiviņām varēja sākt braukt Glendālē 2,5 jūdžu gaŗumā, bet, lai sakoptu upes gultnes pārējās 48,5 jūdzes, priekšā vēl liels darbs.

Nez vai izdosies piedzīvot laiku, kad ar metro varēs nokļūt līdz Santamonikai un pa Sanseta bulvāri atkal brauks tramvajs.

Astra Moora

Par mūsu valodu

Parazītvārdi

LETAs un PBLA ziņās nesen lasīti šādi teikumi: „Saeima atbalstījusi **būtiskas** izmaiņas bērnu pabalstu jautājumā.”

„R. Dzintaram **būtiski** paliktnājusies veselība.”

„NATO ģenerālsēkretārs skaidroja, ka nav **būtisku** iemeslu, kādēļ vērienīgas mācības tiek rīkotas tieši šeit.”

„Vēstures jautājumi mums ir emocionāli svarīgi, taču dzīvotspējai **būtiska** ir ekonomiskās sadarbības dimensija.”

„Otra **būtiska** lieta esot Nacionālā kultūras padome, ko, pēc ministres domām, iespējams aktivizēt.”

Reāls drauds ir ne tik daudz nacionālās valodas izzušana..., bet tās līmeņa pazemināšanās līdz subkulturai, kur netiek pārņemti **būtiski** jaunievedumi.”

Grūti saprast, ko „būtisks” šajos teikumos nozīmē. Pareizāk un skaidrāk: Saeima atbalstījusi **ievērojamās** bērnu pabalstu izmaiņas. R. Dzintaram **krietni** (vai stipri) pasliktnājusies veselība. Arī citos augšminētos teikumos var iztikt bez „būtiski”.

Ilmārs Šlāpins žurnālā „Rīgas Laiks” nodaļā „Jauno latviešu valoda” 2005. gada novembra numurā par vārdu „būtībā” raksta: „Viens no nejaukākajiem pēdējā laika parazītvārdiem, kas vistriviālākajā tekstā spēj aizvietot jebko.”

Nav arī īsti skaidrs, kas tie par bērnu pabalstu jautājumiem. Krievi jautājumus apspriež, latvieši parasti uz jautājumiem meklē atbildes.

Līdzīgs parazītvārds ir „salīdzinoši”, kas ir burtisks pārcēlums no krievu valodas – сравнительно.

„Laika zīmju vērotājs prognozē **salīdzinoši** agru, bet īsu ziemu.”

„Rudenī novērotās zīmes liecina, ka ziema šogad būs snīgiem bagāta, bet **salīdzinoši** maigāka un īsāka, nekā tā bija pagājušajā gadā, savā blogā raksta laika zīmju vērotājs Vilis Bukšs.”

„Decembri Bukšs prognozē **salīdzinoši** aukstāku, nekā tas bija pagājušajā gadā.

Filmu industrija mūsu valstīs, vērtējot Eiropas kontekstā, ir **salīdzinoši** neliela un neattīstīta. “

Latviešu valodā pieņemts teikt: samērā vai diezgan – diezgan agra ziema, samērā maiga un īsāka; filmu industrija mūsu valstīs ir diezgan neattīstīta.

Trešais bieži lietotais parazītvārds, kas ieviesies no krievu valodas, ir viennozīmīgi (однозначно), kuŗa nozīme arī grūti saprotama: LETAs ziņās: „Kabanovs ir **viennozīmīgi** pārkāpis ētikas kodeksu.” „...festivāla "Jaunais vilnis" diskotēka, kas pērn sabiedrībā radīja **neviennozīmīgu** reakciju...”

„Latvijas Avīzē” 2013. g. 4. aprīlī: „Labojumus vērtēju **viennozīmīgi** pozitīvi, jo pavērs jaunas pētnieciskas iespējas.” Laikrakstā „Diena” 2013. g. 10. decembrī: „Rail Baltica II projekts nav **viennozīmīgs** un tā virzība nebūt nav akmeņi iekalta.

Šajos piemēros vārds „viennozīmīgs” ir lieks, to var aizstāt ar apstākļa vārdu „skaidri” vai „nepārprotami”.

A.M.

Dārgā un neparastā kafijas kannā, boršs Arturam Rubinšteinam un pirkums par 512 miljoniem

Unikālais baltais veclaiku kafijas automats

Domājot par „Informācijas Biļetena” lasītājiem, Ņujorkā pirms gada nofotografēju diezgan neparastu kafijas kannu. Tā ir klavieru ražotājas Steinveju ģimenes dāvana viņu ekonomei (saimniecības vadītājai, šefpavārei un dažkārt arī bērnu pieskatītājai) Mildai Zīvertei. Tolaik, drīz pēc Otrā pasaules kara, pat Amerikā mājās lietojamus kafijas automatus vēl neražoja, bet kāds gudrinieks porcelāna fabrikā bija izdomājis izveidot ko līdzīgu – trīsdaļīgu baltu krūzi ar vāciņu un caurumiņiem vidējā daļā. Skaidrs, ka šādu jaunumu, pa pasauli nemitīgi firmas darba pienākumu dēļ ceļojot, bija iegādājusies un uz Ņujorku atvedusi acīgā Steinveju ģimene. Tomēr ģimenes mātei kaut kas šajā konstrukcijā nepatika (varbūt tas pats, kas man – kafija iztek ļoti lēnām!), un viņa lūgusi Mildu kafiju pagatavot pa vecai modei – ļaujot ūdenim katlā uznest pirmo burbuli un pielejot uzkaršētu pienu. Unikālais trauks tika atdāvināts Mildai un tagad glabājas viņas meitas Līlijas Zīvertes mājās *Forest Hills*.

Firmu *Steinway & Sons* nopērk biljonārs – ideālists

Par kafijas krūzi mums abām ar Līliju atkal pienāca atgādinājums rīta pastā – *The New York Times* 2013. g. 15. augustā ziņots, ka slavenā, 1853. gadā dibinātā *Steinway & Sons* firma pārdota svešiniekam! No trim pretendentiem, kuŗi uz šo pirkumu cerēja, Fortūna uzsmaidīja Johanam A. Paulsonam, kuŗa mājas jau no seniem laikiem greznojošs trīs dažādi steinveji – to īpašniekam jaunībā patikuši dažādi instrumenti: bungas, saksofons un klarnete. Savu karalisko mantību Paulsons sapelnījis galvenokārt 2007. gadā veiksmīgos nekustamā īpašuma un aizdevumu darījumos. Viņš apzinoties, cik lielu morālo pienākumu uzliek ne tikai pasaulslavenās firmas iegāde, bet arī tās nākotne.

Nolikusi kafijas krūzi pie malas, Līlija Zīverte cītīgi lasīja un pārlasīja informāciju, it kā negribēdama ticēt

jaunajai vēstij, kas noteikti būtu apbēdinājusi viņas darbīgo māmuļu. (Viņas pelni izkaisīti pie Katskiļu vasarnīcas un tuvīniekiem par pārsteigumu reiz likuši ārpus puķu dobēm uzdziedēt pat līlijas ziedam...).

„Kad māte klausījās kādu koncertu televīzijā un ieraudzīja, ka pianists nesēž pie steinveja, bet kādas citas firmas instrumenta, viņa tūlīt pārtrauca skatīšanos un televīzijas aparātu izslēdza,” smaidot stāstīja Līlija, Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedre un „Informācijas Biļetena” cītīga lasītāja. (DK LB biedrs var būt, dzīvojot jebkuŗā pasaules malā.)

Informācijas par Steinvejiem un viņu firmu netrūkst: celmlauzim Henrijam E. Steinvejam, pēc tautības vācietim, kas uz Ameriku emigrēja kopā ar trim dēliem, Vācijā ir mūzejs. Ņujorkā, netālu no galvenās ražotnes, viņa firmas vārdā nosaukta pazemes dzelzceļa stacija. Mildai Zīvertei mūzikas miljonāru ģimenes laimes un augšupējas veicināšanā ir ļoti lieli, nenovērtējami nopelni, jo nekas cilvēku tā nestimulē darbam kā pārliecība: mājās viss ir kārtībā! Tāpēc par Zīvertu dzimtu (viņiem nav nekādas radniecības ar rakstnieku Mārtiņu Zīvertu) atļausos pastāstīt nedaudz plašāk.

Atraitnes lielā dūša okeana abos krastos

Mildas Zīvertes bērni – Līlija un brālis Manfreds – tēvu zaudēja agri. Māmuļa, būdama kuplās un spēcīgās Lazdiņu ģimenes atvase, nolēma ne tikai pati saviem pēcnācējiem sagādāt maizi un izglītību, bet iegūt turību. Dzimtā bija ierasts, ka grūtā brīdī cits citam pasniedz roku: Milda uz laiku atdeva bērnus audzināšanā radiem, bet pati Rīgā atvēra ēdienu veikalu un restorānu. Kādu laiku tajā strādāja dzejnieka Knuta Skujenieka māmiņa. Ēdienveikals starp galvaspilsētas konkurentiem izcēlās – te viras sāka bagātināt ar garšaugu zaļumiem, un rīdziniekiem kas tāds bijis liels pārsteigums.

Manfreds auga pie vecmāmiņas Rīgā, bet Līlija nokļuva savas krustmātes Līlijas Lazdiņas aprūpē Sakā. Pamatskolas skolotājas dzīvoklītis atradās ēkas otrajā stāvā: audzumeitas pienākums bija ik pa laikam pašlūķāt pa grīdu malkas kluci, lai krustmāte zina, ka ar bērnu viss kārtībā un var mierīgu sirdi turpināt stundu. Ilgi meitēns viens istabiņā nepalika – klusām nolaidās pa stāvajām kāpnēm un ieslīdēja vienā vai otrā klases telpā. Skaidrs, ka Līlija jau piecu gadu vecumā bez piepūles apguva to, ap ko asarām acīs cīnās dažs ābečnieks.

Māte sūtīja meitai uz laukiem sainīšus ar kakao un šokolādi, bet ciemos atbraukt viņai pietrūka laika... Audzināšanā pieņemtais skuķītis pat kļuva par kavēkli: ne viens vien potenciālais precinieks prātojās, ka Līlija ir

pašas skolotājas, tā teikt, pūra bērns. (Krustmāte apprecējās, un bērni Indra, Māris un Astra piedzima, kā mūsdienās mēdz teikt, viņai esot jau „stipri vēlos gados”.)

Neliela atkāpe vēl senākā pagātnē – Pirmajam pasaules kaņam sākoties, abas māsas – Līlija un Milda – tika aicinātas uz Maskavu par gubernantēm pie radu meitenēm, kuņu māte bija restorāna īpašniece. Tur Mildas iedzimtajam kulināres talantam bija lemts īsti atplaukt, viss, ko viņa iemācījās Maskavas virtuvē, lieliski nodevēja vēlākos gados likteņa negaidītajos pagriezienos.

Pēc Otrā pasaules kaņa, nokļuvusi trimdā Ņujorkā, Milda nesēdēja, rokas salikusi klēpī. Līlija vairs neatce-
ras, kā māte (viņai tolaik bijis 50 gadu!) kļuva par saimnieci tieši pie Steinvejiem, bet enerģiskā latviete slavenu un kuplo ģimeni lieliski aprūpēja un, galvenais, pabaroja. Steinveji savus viesus vienmēr ar Mildu iepazīstināja un viņai dāvināja grāmatas un ģimenes fotogrāfijas ar veltījumiem (fotogrāfijas un dāvanas Milda saņēma vēl ilgi pēc tam, kad darba gaitas Steinveja namā jau pabeigtas). Steinveji nemītīgi devās uz savām instrumentu fabrikām visā pasaulē, ceļojot kā karaliskā ģimene: katrs savā lidmašīnā, bērnus atstājot uzticamās darbinieces aprūpē. Par redzēto un dzirdēto miljonāru ģimenē Milda nestāstīja pat tuviniekiem (par saimnieku namā notikušo tajos laikos bija pieņemts klusēt bez līgumu slēgšanas). Vienu gadījumu Mildai tomēr patika pieminēt: kādā no pirmajām reizēm, kad viņa palikusi ģimenē ar bērniem viena un pirms gulētiešanas sūtījusi visus mazgātus, vecākais puika izbrīnīts jautājis: „Vai tad mums šovakar būs ciemiņi?!”

Viesu Steinveju namā netrūka, Milda prata pārsteigt ne tikai komponistu Arturu Rubinšteinu un citus mūzikas burvjus ar lielisku boršču, viņa varēja sarunāties krieviski un vāciski, iemācījās arī angļu valodu. Iesākumā gājis raibi. Pirms nokļūšanas pie Steinvejiem Milda kalpoja pie kāda televīzijas producenta. Reiz namamāte sacījusi ko tādu, kas skaidri izklausījies pēc: „*Take out the dog!*” Milda ar suni saitē staigājusi pa parku līdz saimnieces pārnākšanai mājās, bet kundze domājusi par visam ko citu – *duck* (pīle) jāizņem no ledusskapja!

Steinveja kundze Mildai lūgusi padomu pat pirms pieņemšanas Baltajā namā: „Kā es izskatos, vai mana jaunā kleita būs gana laba?” Mildai tomēr bijis kauns teikt savas patiesās domas, jo arī ģērbšanās kultūrā līdz mūža galam no viņas ikviens varēja pamācīties...

Steinveju kuplais mantinieku pulks izauga, savukārt

Dr. Līlija Zīverte

Mildas sirds arvien vairāk tiecās atpakaļ pie zemes un latviešiem. Znots Eižens Oskars, sievasmāti cie-
nīdams un no sirds mīlēdams, palīdzēja atrast vietu vasarnīcai Katskiļos, lai gan zemes īpašnieki brīdināja, ka apakšā ir klints. Milda, zemes gabalu apskatījusi, palika pie sava: „Ūdens ir visur!” Un viņai kārtējo reizi bija taisnība. Katskiļu vasarnīcas dārzā Milda rošījās no agra pavasara līdz vēlam rudenim, tur izauga un uzziedēja viss, kas tuvs latvieša sirdij. Un, kamēr rokas kustējās, domas bieži lidoja pie Steinvejiem. Arī viņi Mildu neaizmirsā. Līlija

Zīverte saglabājusi pirms 30 gadiem, 1983. gada 14. novembrī Polas Steinvejas māmuļai rakstītu vēstuli, kuņā viņa aicina piezvanīt un pastāsta, ka dzīvesbiedrs Henrijs Steinvejs ir pensijā, abi vēl dzīvo turpat, jo viņiem patīkot stūrā māja Leksingtona avenijā 72. Mildas pieska-
tie bērni izauguši un mītot citviet: Bils – Losandželosā, Harijs – Ņujorkā, Kate – Hartfordā, Zuzija – Bostonā, Dens – Vermontā. Precējusies vienīgi Kate, viņai nesen piedzimis otrs bērniņš, puisēns Aleksandrs, pirmā bija meitiņa Zāra. Vēstules beigas ir īpaši sirsnīgas: „Mīlu Tevi, domāju par Tevi, it īpaši – Pateicības dienā.”

Ņujorkas dzīvoklis Mildai un ar laiku arī Līlijai bija tikai pārziemošanas vieta, kā gājputniem. Taču Milda nekad nebeidza rūpēties par savējiem un, kad uz ASV atbrauca Astra, Milda savas krustmeitas meitiņai Līvai turpat gadu pina matus bizītēs, izvadīja uz mūzikas skolu un vēlāk palīdzēja izskoloties par dakteri, tāpat kā Līlijai. Protams, viņa bija gandarīta, zinot, ka Losandželosā Līva vingrinājās, spēlējot Steinveja firmas flīģeli.

Nobeigums

Kas gan pasaule būtu bez latviešiem dažādos atbildīgos amatos? Līlija Zīverte piemetina: „Veco laiku kafijas automati atkal nāk modē, tiem līdzīgus esmu redzējusi lielajos veikalos.”

Atliek piebilst: jā, mantu saražota pilna pasaule, bet ne katru jaunlaiku lietu pavada stāsts. Visskumjāk tas izpaužas piektdienas vakaros, kad abas ar Līliju pa logu redzam, ka ielas mala piegāzta ar labām, bet vairs neva-
jadzīgām mantām...

Anita Mellepe

Piezīme:

Steinveji nodarbināja vēl vienu latvieti – klavierbūvētāju Kārli Kiršu (1888-1984). Viņa pirmais skolotājs bija rūjenietis Tenis Ābelīte, kas savā darbnīcā Rūjienā izgatavoja vijoles un akordeonus. Kārlis Kiršs Latvijā uzbūvējis vairākas klavieres, bet nav zināms, vai kādas

no tām saglabājušās. Nokļuvis Ņujorkā, viņš meklēja darbu Steinveja firmā, kur strādāja līdz pensijas gadiem. K. Kiršs 1979. gadā atbrauca uz Losandželosu apciemot sava pirmā skolotāja meitu Gerdu Ābelīti Mooru.

Kārļa Kirša vārds ir Rīgas Mūzikas mūzeja darbinieku E. Zemoviča, R. Hansona, I. Murziņa un G. Dālmaņa sastādītajā Latvijas klasisko instrumentu būvētāju rādītājā. Mūža pēdējos gados Kārlis Kiršs dzīvoja Floridā.

JOCIŅI

Studente īres dzīvokļa saimniekam paziņo: „Man vajadzīgas vēl 12 atslēgas.

Saimnieks: „Varbūt man labāk tūlīt iebūvēt virpuļdurvis?”

Kāda atšķirība ir starp kaķi un vīrieti?

Viens ir utains rīma, kam vienalga, kas viņam pienes ēdienu. Otrs ir mājdzīvnieks.

Policijā zvana tālrunis.

„Lūdzu, brauciet nekavējoties. Runa ir par dzīvību un nāvi. Dzīvoklī ir suns!”

„Un kas zvana?”

„Kaķis.”

Misionāram uzbrūk bars lauvu. Pirms samaņas zaudēšanas viņš izdveš: „Mīļais Dievs, pārvērt šīs bestijas par dievbijīgiem kristiešiem.”

Atkal nācis pie samaņas, misionārs ierauga, ka lauvas ap viņu izveidojušas pusloku un lūdz: „Nāc, Kungs Jēzu, esi mūsu viesis un svētī, ko mums dāvāji.”

Restorānā apmeklētājs uzsauc viesmīlim: „Lūdzu, aizveriet logu, lai vējš neaizpūš manu šniceli!”

Pusdienas pārtraukumā autodarbnīcā divi darbinieki spriež par ilgi gaidīto nedēļas nogali.

„Ko tu parasti dari svētdienas vakarā?”

„Vienmēr vienu un to pašu. “

„Un kas tas ir?”

„Saplēšu savu loterijas biļeti.”

„Ko tu mīli vairāk – vecmāmiņu vai mani?” vectēvs jautā mazdēlam.

„To es tev pateikšu pēc Ziemsvētkiem!”

Vīrs pārnāk mājās vēlu naktī no kazino. Lai nepamo-dinātu sievu, viņš izģērbjas gaitenī un guļamistabā ieslīd pilnīgi kails. Taču sieva vēl ir nomodā un iesaucas: „Dieva dēļ, vai tu šoreiz pazaudēji pilnīgi visu?”

Trāpīgas rindas

„Putins labi saprot, ka Ļeņins Krievijai ir spēcīgākā maģiskā aizsardzība. Viņš tik daudz asiņu un bēdu sevī iemieso, ka Krieviju nav iespējams uzvarēt. Bet arī Krievija neko nevar ar sevi izdarīt. Stāv kā noburta. Vi-si zog, melo, bet nafta, gāze kā melna asins plūst un plūst. Un neviens Krievijai neko nevar padarīt.

Vai Latvijai jābaidās no Krievijas?

Nabaga Latvijai no visa jābaidās – krieviem, tur-kiem, igauņiem, lietuviešiem, somiem, zviedriem, bet pats galvenais – latvietim vajag no latvieša baidīties. Baidīties, baidīties, baidīties!”

No Andas Burves-Rozītes intervijas ar krievu mākslinieku Oļegu Kuļiku – „Mirt Rīgā” žurnāla „IR” 2013. g. 17.-23. X numurā.

Aicinājums pieteikties un piedalīties zolītes, pokera un novusa spēles turnīros;

Izziņas: pegijat@inbox.lv vai jetaube@earthlink.net

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063

SANDIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church

3993 Park Boulevard,

San Diego, CA 92116

Prāvests Kārlis Žols

tālr.: 925-788-1101;

e-pasts: kazols@msn.com

Dr. priekšnieks Jānis Legzdiņš

2651 Cardinal Road,

San Diego, CA 92123

Tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: janis@legzdins.com

Dievkalpojumi: 11. janvārī, 15. februārī;

pēc dievkalpojumiem kafijas galds;

Dievkalpojumi sākas plkst. 12.00

Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net

1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: *Antra Priede Berger*

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com

vai

www.sandiegodraudze.us

Draudzes Ziņas

Foto: Anita Millere

*„Māci man ticēt Kungs, māci man lūgt.
Bērnišķi ticēt un bērnišķi lūgt.”*

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes priekšniece Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Kasiere Dace Pavlovska: 3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065	323-255-4215
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu komitejas priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu komitejas kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

*Draudze ir bez mācītāja. Lūdzu zvanīt kādai no draudzes amatpersonām, ja nepieciešama palīdzība
Baznīcas adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

5. janvāris, plkst. 11:00 dievkalpojums otrā svētdienā pēc Ziemsvētkiem;
mācītājs Aivars Ozoliņš

2. februāris, plkst. 11:00 Epifanijas laika 4. svētdienas dievkalpojums;
mācītājs Aivars Ozoliņš

16. februāris, plkst. 11:00 Epifanijas laika 6. svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu;
prāvests Kārlis Žols

16. marts, plkst. 11:00 Ciešanu laika otrās svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu

DIEVKALPOJUMU STATISTIKA

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Caurmēra devums	Piezīmes
17. nov.	40		\$719.00	\$17.98	māc. Aivars Ozoliņš
5. dec.	27	22	\$766.00	\$28.37	prāv. Kārlis Žols

Pieteikumus puķu novietošanai uz altāra pieņem
Biruta Šulca, e-pasts: birschultz@att.net
tālr.: 626-443-8464. Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kur var pierakstīties; lūdzu uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

**BAZNĪCAS GADA GRĀMATU
2014. GADAM VAR IEGĀDĀTIES
PIRMS VAI PĒC DIEVKALPOJUMA
(Cena \$20)**

LŪGUMS

**Lūdzam nokārtot draudzes nodevu par 2014. gadu!
Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem –\$60.00**

(uzvārds, vārds)

Ziedojums draudzes vajadzībām

Ziedojums draudzes dievnama remontiem

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā

Ziedojums Neretas bērnu pusdienām

Archibīskapa algas fondam

\$ _____

\$ _____

\$ _____

\$ _____

\$ _____

\$ _____

KOPĀ \$ _____

Lūdzu aizpildīt un ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*, nosūtīt:

Dace Pavlovska

3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065

ŠOGAD IEVĒLĒS JAUNU ARCHIBĪSKAPU. IR ĻOTI SVARĪGI, LAI KATRS
DRAUDZES LOCEKLIS(E) IEMAKSĀTU \$50 ARCHIBĪSKAPA FONDĀ.

PĀRDOMĀM

Bērnu lūgšanas no grāmatas „Maza sirds lūgšana”

Mīlais Dievs, paldies, ka esmu pamodies no miega un ka spīd silta saulīte, un ir balti mākoņi! Šodien es varēšu rotaļāties ar savu māsiņu. Pēc tam mēs sakārtosim istabu. Pasargā mūs abas no nelaimēm un grēka!

Jolanta, 8 gadi

Mīlais Dievs, es Tevi lūdzu, lai es būtu vesels un man būtu ēdiens, ko ēst. Lai veikalā visu var nopirkt, un lai nabadziņu arī kāds uzciemā ar saldumiem.

Aleksandra, 8 gadi

Mans Kungs, mēs ar brāli ļoti gribam īstu suni. Māmiņa netic, bet mēs patiešām paši vestu viņu pastaigāties – no rīta abi kopā, arī, kad Paulis atnāks no skolas un kad es. Sunim pie mums būtu laba dzīve. Mēs ar viņu rotaļātos.

Kārlis, 7 gadi

Lūdzu, lai opītīm debesīs ir silti.

Svens, 6 gadi

Foto: Daina Ābele

Lūks (priekšā) un Logans Makpartlandi (McPartland)

DRAUDZES LOCEKĻU DZIMŠANAS DIENU ATCERES

FEBRUĀRĪ

7. Grants Purmalis
8. Krista Circene
11. Šanona Purmale, Ruta Ratermane
13. Silvija Millere, Valentīns Miska
15. Jānis Zemjānis
16. Andris Rītmanis
21. Kārlis Tolks
25. Jāna Freimane
26. Valdis Vītols

MARTĀ

1. Richards Teteris, Vilhelms Zaķis
2. Velga Krūkle
12. Laila Reimane
13. Skaidrīte Jakobsone
21. Pārsla Blāķe
22. Tamāra Rūse, Līga Sviksa
27. Tālivaldis Paegle
31. Maija Paegle, Jānis Taube Sr.,
Ariāna Vītola

*Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!
Draudzes padome*

Ja esam kādu izlaiduši, lūdzu ziņot
Tamārai Rūsei vai Dainai Ābelei

Adventa svētbrīdis un koncerts

Adventa svētbrīdi un koncertu 2013. gada 8. decembrī rīkoja Pauls Berkolds, piedalījās jauktais koris, sieviešu koris, latviešu skolas audzēkņi, sōlisti Māra Zommere un Pauls Berkolds. Svētbrīdi ievadīja draudzes dziesma, koŗa dziesmas mijās ar lasījumiem un dzejoļiem. Andra Berkolda lasīja 96. psalmu, izvilkumus no Bībeles – Adele Nagaine, Biruta Šulca, Kristīne Upesleja, Edvīns Rūsis un Tamāra Rūse. Adventa otrās svētdienas sprediķi no 2011. gadā izdotās Latviešu ev. lut. baznīcas Amerikā pārvaldes vadītāja, bij. Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes vadītāja, prāvesta Viļa Vārsberga grāmatas „Drošākais krasts” nolasīja Teodoros Liliensšteins. Dzejoļus par ziemu un Ziemsvētkiem lasīja Daina Reimane, Dāvis Berkolds, Laila Reimane, Liāna Berkolda, Aija Reimane, Annija Tetere, Dziesma Tetere un Ieva Liepniece. Elza Brecko ar vijoli atskaņoja „Klusa nakts, svēta nakts”. Lūgšanu adventa otrai svētdienai no mācītāja Eduarda Putniņa lūgšanu grāmatas nolasīja teica Māra Rosentāle.

**Edvīns Rūsis lasa rindas no Mateja evaņģēlija,
Tamāra Rūse – no Lūkas evaņģēlija**

Ziemsvētku dzejoļus lasa Laila Reimane un Liāna Berkolda

Foto: Ilze Strazdiņa

Dzied Losandželas latviešu jauktais koris, diriģents Pauls Berkolds

Dziedātājiem pavadījumu ar klavierēm spēlēja Lolita Ritmane, draudzes dziesmām – Egils Ozoliņš ar ērģelēm. Pēc svētbrīža apmeklētāji jutās garīgi pacilāti un gatavi atvērt sirdi svētku priekam.

Māra Zommere dzied „Kas ir šis bērns?”

Sadziedāšanās pēc Ziemsvētku dievkalpojuma

Lai jaunajā, 2014. gadā pieredzam Dieva darbu un vadību gan katrs savā dzīvē, gan katrā mūsu draudzē!

Rietumkrasta izglītības centrā „Kursa“ 2013. gadā notika patiesi svētīga mūsu apgabala garīdznieku tikšanās, un 2014. gadā atkal pulcēsimies uz visa Rietumu apgabala konferenci, par kuŗas laiku un vietu tiks ziņots drīzumā. Ticu, ka arī tā būs svētīga tikšanās, kuŗā notiks gan prāvesta vēlēšanas, gan pārrunas par apgabala darbu un nākotni. Patiesi priecājos par katru tikšanās reizi ar ikvienu no jums – gan garīdzniekiem, gan draudžu darbiniekiem.

Gribu arī pateikties par darbu, ko esat darījuši savu draudžu un mūsu Baznīcas – LELBAs un LEBĀL labā, to atbalstot gan praktiski, gan savās lūgšanās, organizējot draudžu sarīkojumus, dievkalpojumus, apciemojot draudžu slimos un vientuļos

locekļus, kā arī daudz dažādos citos veidos izpaužot savu mīlestības darbu Dievam par godu un cilvēkiem par svētību. Lai Dievs jūs katru svētī!

Prāvests Kārlis Žols

Prāvesta Kārļa Žola vadītais Ziemsvētku dievkalpojums notika 22. decembrī. Pēc dievkalpojuma tā apmeklētāji devās uz baznīcas apakšējo stāvu, kur bija klāts kafijas galds. Edvīns Rūsis un Nora Mičule apsēdās pie klavierēm, un sākās jūsmīga un ilga Ziemsvētku dziesmu dziedāšana. Dziesmas iejūsmināja, pacilāja, sasildīja.

Mums biežāk jāsanāk kopā sadziedāties!

Ar pedagoga Alfrēda Tiltiņa kokgrebuma attēlu Jaungada sveicienus biļetena lasītājiem sūta Latvijas Nacionālā archīva Personu fondu un ārvalstu dokumentu nodaļas eksperts, mākslinieks Guntis Švītiņš

Jauks mūsu dzimtenes stūrītis

Foto: Laima Dzene
Ķīšupes ieteka jūrā pie Saulkrastiem

17. latviešu salidojums Trinidadā un Tobago

Latviešu salidojums Trinidadā un Tobago notiks 2014. gadā no 15. līdz 25. jūnijam.

Pieteikties un sīkāku informāciju var uzzināt, zvanot vai rakstot salidojuma rīkotājam Guntaram Gedulim; tālrunis Karakasā, Venecuēlā: +(58-212) 575-2874, (58-412) 309-1863 (īsziņām); e-pasts: guntars.gedulis@gmail.com

Pie Kurzemes upes ietekas Karību jūrā

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Nama uzraugu tālrunis: 323-371-4499; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura